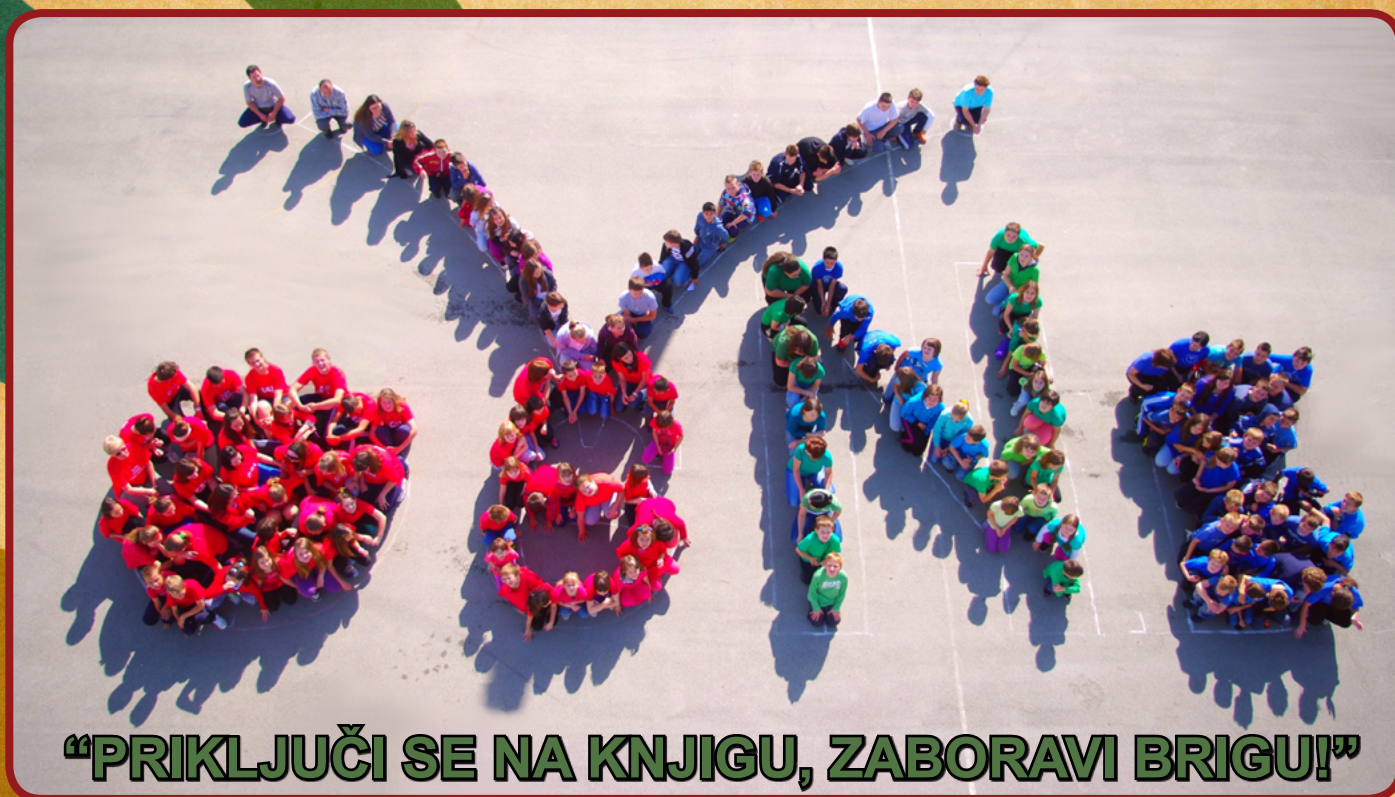

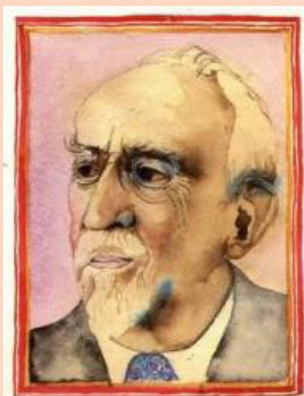
Cvrčak¹¹

Tema broja:

*List učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora
Nova Bukovica*

- 2 Riječ uredništva
- 3 Dogodilo se
- 6 A sad malo opširnije
- 14 Školski projekt
"Prikluči se na knjigu,
zaboravi brigu!"
- 16 Život oko nas
- 20 Moje pjesme, moje
slike, moji snovi
- 24 Pametnica, smijalica
- 26 Zajedno u vjeri
- 27 Put putujem

IMPRESUM

„Cvrčak“, list učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, svibanj 2014., broj 11, godina XI. | Izdavač: OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, Zagrebačka 28, 33518 Nova Bukovica, tel./fax 033/564-018, e-mail: vladimirov.list@gmail.com, web: http://skola@os-vnazora-novabukovica.skole.hr/ | Novinari: Tatjana Đuričić, Anja Stjepanović, Tereza Takač, Lorena Hidek, Andrea Dolovski, Mirela Marčinković, Irena Marušić, Barbara Stjepanović, Marijan Skrnički, Antonia Barbara Brzica, Monika Kojić, Marta Juršik, Veronika Brzica, Lucija Podolski | Odgovorna urednica: Božica Filipović Vég | Glavna urednica: Tatjana Đuričić, 8. r. | Suradnici: Vladimir Bičanić, Eva Turza Mitrović, Darko Samardžić, Đora Đorđević, učiteljice RN | Grafčko oblikovanje: Vladimir Bičanić | Naklada: 80 primjeraka | Naslovnica: logo škole, fotografija Ivone Lozić | Zadnja stranica: fotografije Likovne radionice učenika 4. razreda | Tisak: Grafoprojekt Virovitica

Pozdrav, cvrčci i cvrčice! :-)

Nakon još jedne školske godine koja nam je podarila mnogo znanja, životnih vještina, zabave i mudrosti, u našem „Cvrčku“ donosimo zanimljive događaje iz pera i budnog oka malih novinara. Već jedanaest godina nudimo vam najvažnije i najzanimljivije događaje iz naše škole i općine. Ove godine „Cvrčak“ je prepun likovnih i literarnih radova, zanimljivih razgovora, reportaža, putopisa i mnogih drugih sadržaja. Sudjelovali smo na raznim natjecanjima, održali nekoliko radionica, bavili se projektima, skupljali stari papir i baterije, išli na kvizove, naučili što je zdrava prehrana, humanitarno djelovali, a zbog uloženog truda nagrađeni smo izletima na kojima smo se zabavili, ali i ponešto naučili. Svi ti događaji ispunili su nam vrijeme pa je školska godina prošla u trenu. I ove se godine opraštamo od još jedne generacije osmaša, a dočekujemo male prvašice. I jednima i drugima želimo puno sreće i uspjeha te da ostanu dobri, vrijedni, lijepi i pametni. U ime svih učenika i djelatnika škole želimo vam sretan Dan škole. Dogodine: reci: „Cvrrrrčak!“

Tatjana Đuričić, 8. razred, urednica

Zemnice, čuješ poj?
Sumi ko srebrn-more,
Zuji ko pčela raj,
I pjeva: "Sv'jet je lijep, a život dar je s neba..."

**S dobrima dobar, a ni s kime zao,
Svog srca glasa nikad se ne stidi.**

(Štap, Vladimir Nazor)

RUJAN

Prvi dani škole: neki pucaju od energije, a neki još uvijek spavaju. Školom opet odjekuje vriska i smijeh učenika. Na **svetoj misi**, uz novog župnika, kroz molitvu smo tražili mudrosti i snage za novu školsku godinu. Višak energije potrošen je u sportskim aktivnostima **Hrvatskog olimpijskog dana** gdje su snage odmjerili učenici i učitelji. Na **Miljevačkim danima kukuruza** đaci iz Miljevaca zadivili su publiku stihovima svojega bečarca: „**Jesen stigla, Miljevci se zlate, selom pjesma odjekuje, brate!**“. Školu je posjetila ravnateljica prijateljske škole iz slovačke Oščadnice. Koliko je jaka slovačka zajednica u Miljevcima, pokazala je učenica **Marijana Perić** koja je u lipnju otputovala u Slovačku i **primila Časno**

priznanje za literarni rad na slovačkom jeziku. U rujnu smo dobili veliko priznanje! Ravnateljica je u ime škole primila **Povelju zahvalnosti Virovitičko-podravske županije**.

LISTOPAD

Prvi su put knjižnicu posjetili prvašići iz Bukovice i Miljevaca, a knjižničarka Marijana pokazala im je što se sve ondje nalazi. Četvrti je razred uz njezinu i pomoć razrednice Lidije izrađivao

straničnike. Knjižničarska je skupina u sklopu projekta **Book'ovica** posjetila Zavičajni muzej Nove Bukovice gdje su mogli vidjeti zanimljive detalje i motive koje su, prenijevši ih na straničnike, poslali u partnerske škole. Povodom **Mjeseca hrvatske knjige** učenici nižih razreda posjetili su Gradsku

knjižnicu i čitaonicu u Slatini. U **Mjesecu štednje** posjetili su i neke slatinske banke. Kada su se mališani zaželjeli šetnje, obišli su bukovačke vinograde te na taj način **pozdravili jesen**. Obilježili smo **Dan kruha** i **Dan zahvalnosti za plodove zemlje**. Napravili smo džem i sok od jabuka i zatim domaće proizvode izložili ispred Općine, a Miljevčani ispred škole. Nijedan prolaznik toga dana nije ostao gladan! Svoju brigu pokazali su učenici Područne škole Miljevci koji su s mještanima i u

suradnji s Crvenim križem prikupljali namirnice i na taj način pomagali socijalno ugroženim stanovnicima. Lijepo vrijeme učenici su iskoristili za **prikupljanje staroga papira**, čime su pokazali svoju brigu za okoliš.

STUDENI

Nastavile su se „knjiške“ aktivnosti povodom **Mjeseca hrvatske knjige**. Čitalo se, pisalo, izrađivani su straničnici. Učitelji su bili vrijedni pa su poslušali predavanje prof. Juričić koja ih je poučila kako motivirati učenike. **Likovna skupina** obilježila je **Međunarodni dan djece** i svojim radovima ukrašavala školske hodnike. Sjećajući se žrtava Domovinskog rata, palili smo

svijeće za branitelje našeg **Vukovara**. Krajem mjeseca uživali smo u pjesmama naših učenika, obilježavajući **blagdan sv. Cecilije**. Vrijedni Miljevčani su nas u svojim likovnim radovima podsjetili na štetnost ovisnosti, a pokazali su i kako se kroz tjelovježbu, zdravu prehranu i osobnu higijenu vodi zdrav život.

PROSINAC

Krenuli smo s osvajanjem pehara za **treće mjesto na natjecanju iz stolnoga tenisa**. Dečki su dali sve od sebe i vratili se s vrijednom nagradom. Za dobro ponašanje nagradio nas je i **sveti Nikola** koji je doputovao vlakom. Ako budemo dobri i uzorni učenici, doći će i sljedeće godine. Počele su pripreme za Božić izradom ukrasa za božićnu izložbu, a vrhunac prosinca

bila je **božićna priredba učenika**. Glumilo se, pjevalo, recitalo, sviralo, a svaka je izvedba popraćena gromoglasnim pljeskom. Fini kolači, jabuke, čestitke i široki osmijeh petaša pronašli su put do naših starijih sumješтана u još jednoj akciji „**Proslavimo Božić zajedno**“.

SIJEČANJ

Nastavljamo s projektom „**Book'ovica**“. Naši prijatelji iz Slovačke javili su nam se prezentacijom i u njoj predstavili svoju državu, mjesto, školu i zanimljive aktivnosti kojima se bave u njoj. Razveselila nas je vijest da je **projekt učenika 7. razreda**, „**Očuvanje domaćeg sjemena**“, prošao u drugi krug natjecanja! **Doktorica Čanadi – Šimek** podsjetila je naše školarce kako brinuti o zdravlju. Zdrava prehrana, održavanje higijene i bavljenje tjelesnim aktivnostima put su prema zdravom i snažnom tijelu. Upamtili smo poslovicu koju nam je prenijela: „Dobra školska svjedodžba ima porijeklo u doručku.“ Obilježavanje **Holokausta** sve nas je podsjetilo na strahote rata.

VELJAČA

Kroz rad na projektu „Očuvanje domaćeg sjemena“ postali smo **članovi Udruge Rustica!** Nema zime za Miljevčane! Zahvaljujući brizi naše županije, ugrađena je nova stolarija i centralno grijanje. Knjižničarska skupina je i ovoga mjeseca bila

vrijedna pa je u sklopu projekta „**Priključi se na knjigu, zaboravi brigu!**“ radila na ukrašavanju glagoljicom. Crvena su srca u veljači preplavila školu, riječ je naravno o **Valentinovu**. Učitelji su za učenike održali razne radionice, a na Dan zaljubljenih podijeljena je ljubavna pošta. Neke od pjesama iz čestitki bile su toliko lijepe da bismo ih uvrstili u udžbenike hrvatskoga jezika.

OŽUJAK

Domaćini smo natjecanja iz likovne kulture – **LIK 2014**. Povjerenstvo je pregledalo radove mladih umjetnika i najbolje predložilo za državno natjecanje. Školu su uljepšala i nova lica – zaigrani i veseli, u **predškolu su krenuli budući prvašići**. Koji dan

kasnije, škola više nije bila toliko sigurna jer su njome hodali svakakvi likovi: vampiri, darkeri, gusari... Na svu sreću, bile su to **maškare!** Obilježili smo i **Dan žena** prisjećanjem na najpoznatije žene u povijesti, a naglasili smo da izuzetne žene imamo i u svojim obiteljima. Naše učiteljice su za Dan žena odigrale odbojašku utakmicu protiv učiteljica iz Mikleuša i, naravno, pobijedile! Čim nas je proljetno sunce pozvalo van, učenici razredne nastave posjetili su Orahovicu i pozdravili proljeće, a mi smo naš školski okoliš obogatili s nekoliko novih sadnica doniranim od tvrtke Flora Vtc. Održali smo još jednu akciju skupljanja staroga papira i baterija, a ugostili smo mlade na **natjecanju Crvenoga križa**, za čiju su nas organizaciju pohvalili.

TRAVANJ

Predavanje o arheološkim lokalitetima u Novoj Bukovici vratilo nas je u davnu prošlost. Tko bi rekao da se u tako malom

mjestu može naći toliko povijesnih artefakata! U aktivnostima **Sheme školskog voća** učenici razredne nastave obrezivali su

jabuke u našem voćnjaku uz pomoć domara Ivica. Tijekom proljetnih praznika škola je učenicima ponudila **Malu školu zdrave prehrane**. Naučili smo svašta o štetnoj i zdravoj hrani. Upoznali smo se s prirodom i ljekovitim biljkama koje ona nudi. Za Uskrs smo izrađivali pisanice i razne čestitke, a najviše nas je očarala ogromna pisanica koja je proslavila Novu Bukovicu. U **Zelenoj čistki** očistili smo Novu Bukovicu, uz pomoć Šumarije iz Slatine i gospodina Ekerta napravljene su klupe i stolovi za nastavu na otvorenom te uredili prekrasno

jezerce i novi kamenjar pun cvijeća. Travanj je definitivno bio dobar mjesec za uređenje okoliša.

SVIBANJ

Netko bi pomislio da ćemo pred kraj školske godine malo usporiti, ali ne mi! Šestaši su gostovali u slatinskoj OŠ E. Kumičića na različitim kvizovima i likovnom natjecanju.

Likovni radovi naših učenika o 100 godina Crvenog križa Slatina krasili su slatinski Zavičajni muzej. Osmaši su posjetili Industrijsko-obrtničku školu u Slatini kako bi se bolje upoznali s ponudnim programima. Posjetili smo i predivan Arboretum Lisičine u kojemu se nalaze brojne egzotične biljke. Putovali smo i na Plitvička jezera i u Lonjsko polje, vidjeli prekrasan krajolik koji oduzima dah. A kao i svake godine, kraj svibnja rezerviran je za Dan škole. Recitiranje, gluma i pjevanje – škola je puna glumaca, pjevača i tamburaša. Svi se pripremaju za veliku priredbu kojom zajedno proslavljamo još jednu uspješnu školsku godinu!

Darko Samardžić, pedagog

Projekt "Book'ovica"

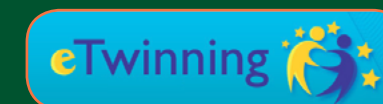
Povezujući školski projekt „**Priključi se na knjigu, zaboravi brigu!**“ i prijateljstvo sa Zakladnom školom Oščadnica Ustredie iz Slovačke, članovi školskog tima osmislili su e-twinning projekt pod nazivom „**Book'ovica**“. E-twinning namijenjen je međunarodnoj suradnji i usavršavanju (ne)nastavnog osoblja od predškolskog obrazovanja do srednje škole, a služi nastavnicima i njihovim učenicima za upoznavanje i suradnju s kolegama iz europskih škola. Nekolicina učitelja naše škole priključila se e-twinning portalu, gdje je i na taj način uspostavljen kontakt sa školom iz Oščadnice.

Zanimljivo je da se ovaj projekt odvija putem interneta, a pri tome se koriste različite aplikacije i alati za razmjenu materijala i radova. Projekt je započeo u studenom 2013. i trajat će do kraja školske godine. Prva etapa projekta bila je upoznavanje partnerske škole, te su tako naša i slovačka škola razmijenile prezentacije na engleskom, slovačkom i hrvatskom jeziku. U prezentacijama su predstavile svoju državu, regiju, svoje mjesto, a posebno školu – učenike, učitelje te najzanimljivije aktivnosti. Prezentacije koje su nam poslale kolegice Jana Smolkova i Milka Haledejova sve su nas oduševile, te smo tako dobili priliku upoznati daleke prijatelje.

U drugoj etapi uslijedio je istraživački rad gdje smo se upoznali s povijesnim i kulturološkim aspektima naših mjesta stanovanja te smo jedni drugima približili svoje tradicijsko naslijeđe. Zadnja etapa projekta je izrađivanje edukativnih straničnika (bookmarkera; eng. book = knjiga) koje ćemo poslati našim prijateljima u Slovačku. Straničnike će izrađivati učenici, a sadržavat će podatke o našoj školi, kulturi, povijesti, župi, ostalim zanimljivostima te udrugama koje djeluju u našoj zajednici.

U sve etape projekta uključeni su učenici 2. razreda s učiteljicom Kristinom Pintarić, koja je i voditeljica projekta, učenici koji pohađaju nastavu slovačkoga jezika s učiteljicom Ines Mrva, učenici razredne nastave iz PŠ Miljevci s učiteljicom Tihanom Mađar, učenici 5. razreda s učiteljicom Sabinom Jurlina, mladi knjižničari s knjižničarkom Evom Turza Mitrović te ravnateljica Lareta Žubričić.

Raduje nas svako javljanje naših slovačkih prijatelja, a sigurno je da je ovo tek prvi u nizu zajedničkih projekata dviju prijateljskih škola!

Kristina Pintarić, učiteljica RN

Škola slavi svog Pjesnika

Nema ljepšeg završetka školske godine nego slušajući i čitajući poeziju našeg lokalnog pjesnika Pavla Bistrovića, zvanog Pjesnik. 10. lipnja prošle godine obilježili smo prvi literarni natječaj na kojem smo ugostili učenike osnovnih škola naše

županije i njihove mentore. Na natječaj se javilo nekoliko

škola iz županije s ukupno 20 prekrasnih literarnih radova. Škole koje su sudjelovale na ovom natječaju, pod nazivom Dan Pjesnika, jesu: OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Virovitica, OŠ Josipa Kozarca Slatina, OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci, OŠ „Ivan Goran Kovačić“ Zdenci, OŠ Mikleuš, OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Orahovica, OŠ Suhopolje te naša škola kao domaćin susreta.

Književnu večer započeli smo u 18 sati govorom dobrodošlice ravnateljice Larete Žubrinić, koja je svima zaželjela ugodan boravak u školi i izrazila zadovoljstvo odazivom gostiju. Zatim su gosti imali priliku pogledati i naš videospot za Himnu Škole. Najbolja učenica prošle školske godine, Ana

Žagar, kratko je upoznala sve nazočne sa životom i radom Pavla Bistrovića. Nakon toga uslijedio je krasnoslov

Pjesnikovih pjesama, a učenik Sandro Bračun zabavio nas je izvedbom na gitari. Uslijedilo je čitanje pristiglih radova, ali i proglašenje najboljih. Stručni žiri odlučio je prigodnom knjigom nagraditi tri najbolja

rada, a to su radovi Josipe Jambrešić iz OŠ A. G. Matoša Čačinci, Barbare Perković iz OŠ Mikleuš i Ene Fadljević iz OŠ IBM Virovitica. Učenicima su podijeljene i pohvalnice, a njihovim mentorima zahvalnice. Nakon ugodnog druženja i zakuske u novoj školskoj kuhinji zatvorili smo našu prvu književnu večer i literarni natječaj, dogodine.

Anja Stjepanović, 8. razred

Zasvirali na fujari i drombulji

Sedmero učenika naše škole koji pohađaju slovački jezik kao izbornu nastavu, 2. listopada 2013. gostovalo je u OŠ Ivan Goran Kovačić u Zdencima, zajedno s ravnateljicom Laretom Žubrinić. Naši su učenici, zajedno s učenicima škole domaćina pobliže upoznali etno instrumente Slovačke. Presentaciju su za njih pripremili gosti iz Matice slovačke Našički Markovac. Prisutne je goste na samom početku pozdravila ravnateljica zdenačke osnovne škole, Mirjana Buneta-Knežević, a zatim je simpatična učenica srednje škole Antonija Dudjak predstavila bogate aktivnosti svoje Matice. Prošle su godine obilježili 20. godišnjicu osnivanja Matice slovačke. Slovačka kultura, jezik, pjesme, ples i običaji njeguju se uglavnom kroz rad folklornoga društva „Franjo Strpač“. Početkom rujna Slovaci u Našičkom Markovcu organiziraju vrlo popularne i izuzetno dobro posjećene „Večeri polesnjaka“ kojima se, uz pjesmu i ples, promiče i slovačka kuhinja.

Folkloristica i studentica visoke škole Tatjana Buha nastavila je predstavljanje u razgovoru s učenicima. Bila je ugodno iznenađena kada je većina učenika priznala da su također uključeni u folklorne aktivnosti MS. Učenicima je pokazala i literaturu s CD-om o folkloru te im je, u ime Matice slovačke, darovala malu drvenu etno kućicu.

Zatim su slušali prezentaciju učiteljice slovačkog jezika Zdenke Kyselicove o dva tradicionalna instrumenta Slovačke: drombulji i fujari (narodni instrument Slovačke; zbog jedinstvenog zvuka i izgleda dobila u Slovačkoj naziv „kraljica“). Učenici su znatiželjno čekali trenutak kada im je talentirana Tatjana na tim instrumentima i zasvirala, a ona je jedna od samo dvoje glazbenika u cijeloj Hrvatskoj koji znaju svirati na fujari. I sami su imali prilike zasvirati na tim instrumentima. Osim drombulje i fujare, predstavljen im je i ozembuch. Učionicom je vladala vesela atmosfera koju su ispunjavali jedinstveni zvukovi etno instrumenata i slovačkih narodnih pjesama koje su učenici pjevali zajedno sa Slovacima iz Našičkog Markovca.

Zdenka Kyselicova, učiteljica slovačkoga jezika

“Za bolje sutra i život kakav zaslužuju”

Ove školske godine naša škola, kao podupirući član, sudjeluje u realizaciji projekta pod nazivom „Za bolje sutra i život kakav zaslužuju“. Projekt je financiran iz europskih fondova, a njegov nositelj Crveni križ Slatina, uz partnerstvo Centra za socijalnu skrb iz Slatine. Bitna je značajka projekta da obuhvaća pružanje usluga i poboljšanje života starijim i nemoćnim osobama te su se do sada s tom plemenitom namjerom u školi organizirala tri međugeneracijska susreta.

Prvi susret održan je u PŠ Miljevci, u dane maskenbala, kada su učiteljice Jasminka i Marina, sa svojim učenicima i roditeljima, našim starijim sumještanima priredile veseli program koji je bio izvrsna prilika za zabavno i korisno druženje putem kojeg su mali Miljevčani od svojih starijih doznali puno o pokladnim običajima kakvi su nekada vladali u našem selu i zavičaju.

Drugi susret i nastavak projektnih aktivnosti održao se sredinom travnja u matičnoj školi. Učiteljica Lidija i gošća Marija Milošević, već poznata mještanima po svojim raznolikim i vješto izrađenim rukotvorinama, četvrtašima i gostima pripremile su radionicu uskrasnih ukrasa – pisanica od tijesta. Praktični je rad bio dobar temelj bakama, jednom djedu i učenicima za razgovor o obiteljskim uskrsnim običajima, različitim tradicijskim ukrasima. U dvosatnom druženju razmjenjivala su se njihova i dječja iskustva. Djelatnice Crvenog križa razveselile su učenike majicama, kapama i kemijskim olovkama s logom ovog EU projekta. Ovi međugeneracijski susreti bili su prava prilika za četvrtaše jer će već sljedeću školsku godinu biti nositelji tradicionalne humanitarne akcije „Proslavimo Božić zajedno“ namijenjene starim i nemoćnim mještanima Nove Bukovice.

U svibnju smo održali treći međugeneracijski susret i još jednom rado ugostili naše starije sumještanice povodom obilježavanja Majčinog dana. Učenicima drugog razreda i učiteljici Kristini pridružile su se brojne mame i bake. Za svoje goste pripremili su mali poklon – prigodni program. Svaki učenik recitirao je pokoju strofu i time su pobrali simpatije gostiju. Mame i bake, zajedno s djecom, odmah su se uključili u rad, jedni drugima pomagali i stvarali prekrasne radove – vaze i teglice.

U ugodnoj i opuštenuj radnoj atmosferi, naše gošće bake osjećale su se kao kod kuće, družile se s djecom, razgovarale o različitim temama, mijenjale salvete, uzimali materijal koji im treba, poslužili se kavom i grickalicama. Svi su bili zadovoljni time što stvaraju nešto lijepo i zajednički rade uz druženje!

Lareta Žubrinić, ravnateljica

Sumnjivi likovi u školi

4. ožujka 2014. bio je vrlo neobičan dan. Od samoga se jutra u zraku osjetila čudna vibra, ali dolaskom u školu postalo je još čudnije. U razgovoru s pedagogom škole doznajemo da se u OŠ Vladimira Nazora u Novoj Bukovici odigravao scenarij iz filmova strave i užasa. Škola je bila puna čudnih i sumnjivih likova.

„Isprva sam mislio da mi se priviđa, ali kako je vrijeme odmicalo, bilo je sve gore“, izjavio je pedagog. „Počelo je ujutro kad sam ušao u školu.

Učinilo mi se da sam iza ugla vidio vampira, ali sam odmah pomislio kako je to nemoguće jer vampiri ne postoje. Stanje se pogoršalo kada sam počeo

sl., ovisno o određenoj regiji, mjestu ili običaju. Učenici razredne nastave jako su se uživjeli u svoje uloge pa su se po cijeloj školi mogle vidjeti

viđati gusare, kauboje, bebe, mačke, likove iz crtića, vještice, princeze, superheroje, bakice, medicinske sestre, doktore i svakakve žene. Tražio sam od ravnateljice da me pusti kući kako bih izašao iz ove noćne more, ali nije dopustila.“

Iz pouzdanih izvora doznajemo da su školom uistinu hodali svakakvi likovi. Naime, toga su se dana učenici škole maskirali kako bi obilježili maškare koje se još nazivaju poklade, fašnik i

borbe superheroja, vještica i princeza. Učenici su bili jako kreativni pri izradi maski, a najbolje smo i prigodno nagradili. Iako je izbor bio vrlo težak, za najbolju masku odabrali smo gusara u kojeg se prurio učenik 6. razreda Fran Fuljek, a drugo mjesto osvojio je Domagoj Knapić koji je cijeli dan hodao u štiklomu i predstavljao sebe kao plesačicu. Zaista, bio je to vrlo neobičan dan.

Darko Samardžić, pedagog

Jedem voće - mislim zdravo!

Početak ove školske godine učenici i učiteljice razredne nastave uključili su se u projekt Shema školskog voća: Jedem voće- mislim zdravo! koji financira Europska unija i Republika Hrvatska kao mjeru koja bi trebala pridonijeti povećanju potrošnje voća i povrća kod djece. Aktivnosti je bilo mnogo: navest ćemo samo najzanimljivije!

Tijekom cijele školske godine, učenici i učiteljice kroz različite su sadržaje naglašavali važnost zdrave prehrane, a osobito važnost konzumacije voća i povrća. Da bi aktivnosti lakše odradili,

svaki četvrtak u ovoj školskoj godini imali su dodatnu užinu: jedna jabuka za svakoga đaka! U rujnu su se zaslادili i sočnim kruškama, zahvaljujući Ivanu Sirovici koji je kruške iz svoga voćnjaka donirao malim školarcima.

U ovom projektu provodile su se i prateće mjere, kao što su različite edukacije o važnosti zdrave prehrane, priprema i serviranje voća i povrća, posjete gospodarstvima na kojima se proizvodi voće i povrće itd. Već su u listopadu prigodom Dana jabuka naučili nešto više o ovoj zdravoj voćki i poslušali zanimljivo stručno predavanje gošći Tihane Biščan i Blaženke Mozer iz Poljoprivredne savjetodavne službe Slatina.

U Danima zahvalnosti za plodove zemlje školarci su bili vrlo aktivni i marljivi. Dane kruha i Dane jabuka proveli su u školskom voćnjaku, a zatim i u kuhinji. Cijeli su tjedan radili

i na „zdravim“ plakatima kojima su ukrasili školsku kuhinju u kojoj su, uz pomoć kuharice Ljiljane i spremačice Ivanke, pravili pravi domaći džem od jabuka i krušaka te sok od jabuka. U ožujku su sat razrednika radno proveli u našem starom školskom voćnjaku. Nakon što su u jesen brali i punili košare slasnim jabukama, ovoga proljeća došlo je vrijeme za rezidbu. Stare, suhe grane bez pupova, i mlade grane svakojako izrasle, naš domar Ivica vješto je obrezivao, a čišćenje voćnjaka i skupljanje grana bio je više nego zabavan posao našim učenicima. U travnju su se učenici 2. i 3. razreda matične škole uputili u obilazak voćnjaka jabuka i vinograda o kojima brine gospođa Terezija Venc. Učiteljice Marija V. i Kristina objasnile su đacima zašto voćke cvjetaju te kako se iz toga cvijeta razvija plod. Nakon poučnog obilaska voćnjaka i vinograda, domaćica je učenike počastila ukusnim jabukama. Jedna od aktivnosti projekta je i Mala škola zdrave prehrane održana za vrijeme proljetnih praznika u kojoj

su učenici učili o štetnosti različitih umjetnih dodataka hrani te o zdravim namirnicama, kao i o ljekovitom bilju. Okušali su se u pravljenju zdravog

doručka s jabukom u glavnoj ulozi, voćnih salata, deserata, soka i drugih napitaka.

Svim tim aktivnostima nastojalo se promovirati zdrave prehrambene navike s ciljem povećanja udjela voća i povrća u svakodnevnoj prehrani kako bi se spriječila debljina i bolesti uzrokovane neadekvatnom prehranom u dječjoj dobi.

Kristina Pintarić, učiteljica RN

Miris kruha i tradicije

Ove smo godine Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje odlučili obilježiti na drugačiji način nego inače, pa

smo, vođeni idejom naše ravnateljice Larete Žubrinić, 18. listopada 2013. postavili jedan štand na centru Nove Bukovice, a drugi pred trgovinom u Miljevcima. Na štandu u Novoj Bukovici učenice Irena Marušić, Tatjana Đuričić, Anja Stjepanović

i Barbara Stjepanović, odjevene u narodnu nošnju, prodavale su krušne i ostale proizvode plodne slavonske zemlje. Uz pomoć učiteljica Ivane Đurasek i Božice Filipović Veg uredili smo štand starim vezanim stolnjacima, kukuruzima, tikvicama, jabukama i dunjama kako bismo privukli što više prolaznika promovirajući naše proizvode.

Svi su učenici u školu

donijeli krušne proizvode koje su njihove mame, bake, ujne, strine,...

ispekale noć ranije ili toga jutro. Mještani su se oduševili proizvodima koje smo im ponudili na štandovima pa smo ubrzo sve prodali i zaradili za nove knjige u knjižnici. Prilikom prodaje atmosfera je bila zabavna. Nadamo se da istoj akciji i sljedeće godine, a svim dobrim ljudima koji su donirali za potrebe škole od srca zahvaljujemo.

Barbara Stjepanović, 7. razred

Stiže mali zeko

S velikim veseljem dočekivali su Uskrs ne samo veliki, nego i oni najmanji, pomno se pripremajući za taj

blagdan. Nakon što su slatki zečevi obojani temperama, napravljeni su mu brkovi, repić i oči od različitih materijala (vata, kolaž papir, rebrasti papir...). Osim uskršnjih zečeva, predškolci su izradili i šarene pisanice tehnikom kaširanja (umakanjem papirića u smjesu vode i brašna te lijepljenjem na određenu površinu). Kaširani su manji baloni, i to u tri sloja. Kada su se pisanice dobro osušile, bilo je vrijeme za bojanje temperama u omiljenim bojama. Ipak,

najsretnija su mala lica bila dok su slagala gnijezdo za uskrsnog zeku, a tim više jer su u gnijezdu bile pisanice koje su sami izradili.

Ines Mrva, voditeljica predškolskog programa

SEDMAŠI ODRŽALI

„Mir u sudnici!!!“ čulo se na satu hrvatskoga jezika u 7. razredu koji je kao ovogodišnju lektiru imao pripovijetku „Iz velegradskoga podzemlja“.

Pitate se komu je suđeno? U ožujku su, prema zajedničkom dogovoru, sedmaši i njihova učiteljica hrvatskoga jezika odlučili održati nešto „suvremeniji“ sat lektire. Radi se o sudnici, za koju su se učenici prethodno dobro pripremili proučavajući djelo, pripremajući pitanja i iskaze prema ranije podijeljenim ulogama:

Silvija Šterl bila je časna sutkinja, Melani Bubanović njezina desna ruka kao sudska službenica, tužiteljicu je utjelovila Irena Marušić, braniteljica je bila Barbara Stjepanović, a tu su bili i vrlo važni svjedoci koji su prije ispitivanja izrekli zakletvu da će govoriti istinu i ništa osim istine. Svjedoci su bili: Manuela Kribl kao Mika,

SUĐENJE ZA UBOJSTVO

Marija Habuš kao susjeda, Marijana Žalik kao Mikina žena Lucija, Renato Matota kao Jankec, Dejan Marović kao prvi Mikin sin te Mihael Kolembus kao drugi

Mikin sin. Sudilo se glavnom junaku pripovijetke, Miki, za ubojstvo svoje kćeri Evice. Svjedoci su spremno odgovarali na pomno smišljena pitanja, a porota je sve to budnim okom pratila i vagala čiji su iskazi uvjerljiviji i istinitiji. No, nisu samo sudionici bili uživljeni u svoje uloge. Čak je i učionica poprimila izgled prave hrvatske sudnice. Pred kraj sata, porota je nakon mukotrpnog ispitivanja i preznojanja svjedoka, ali ponajviše optuženog Mike, te uvjerljivih završnih riječi tužiteljice i braniteljice, donijela konačnu odluku u kojoj je optuženi Mika ipak bio oslobođen svake krivnje, zbog nedostatka materijalnih dokaza. Učenici su se zabavili, naučili nešto novo i, što je najbitnije od svega, željeli bi ponoviti ovaj malo drugačiji sat lektire koji je uspješno izveden.

Irena Marušić, 7. razred

Branitelji, hvala!

Za učenike sedmih i osmih razreda slatinska udruga HVIDRA organizirala je u listopadu prošle godine terensku nastavu iz povijesti. Uz učenike naše škole, sudjelovali su i učenici iz Sopja, Čađavice, Mikleuša i Slatine.

Prijevoz je bio organiziran, a tema terenske nastave Domovinski rat. Kako bi odali počast hrvatskim braniteljima, posjetili su njihove spomenike gdje su zapalili lampione. Posebno su se pomolili za lokalnog branitelja Tomislava Mikića iz Nove Bukovice. U pratnji svojih učitelja, učenici su obišli prvu crtu obrane grada Slatine u Domovinskom ratu, odali počast hrvatskim braniteljima na mjestima njihovih pogibija, poklonili se žrtvama u Voćinu i Četekovcu. U Voćinu ih je pozdravio načelnik općine Predrag Filić, a u crkvi Pohođenja Blažene Djevice Marije voćinski župnik vlč. Mladen Štivin. Saznali su da je crkva bila izgrađena u 16. stoljeću, a pokraj nje bio je franjevački samostan.

Za vrijeme Domovinskog rata srpska postrojba razorila je mjesnu katoličku crkvu. Ona je sad obnovljena, no tragovi rata i dalje su vidljivi. Četekovac je imao najviše stradalih osoba, a iz priča koje su pripovijedali izravni sudionici oslobodilačkih akcija ravnatelj OŠ Mikleuš Drago Kraljik i predsjednik slatinske udruge HVIDRA Mato Bubaš, shvatili su da je najteže bilo upravo u Četekovcu i Voćinu, gdje su ubijani i mučeni svi – od djece do najstarijih. Tijela su ležala posvuda, na ulicama, po dvorištima... Zato je bitno naučiti cijeniti žrtvu koju su podnijeli naši branitelji i njihove obitelji i biti im zahvalni.

Po završetku terenske nastave, sljedeća aktivnost bila je prigodna izložba u Zavičajnom muzeju grada Slatine povodom obljetnice dana osnutka 136. slatinske brigade na kojoj su bili izloženi likovni i literarni radovi učenika-sudjelovatelja terenske nastave. Donosimo dva rada naših učenika:

Andrea Dolovski, 8. razred

Hrabrim braniteljima

*Srca svoja i duše ste dali
da biste domovinu našu sačuvali.
Zahvalni bit ćemo vam dovijeka,
jer za takve rane nema lijeka.*

*Put u nepoznato bio vam je svaki dan,
boli vas sjećanje na uništeni san.
Žalite svaku bitku koju ste propustili
jer ne biste domovinu nikada napustili.*

*Često nam pričaju mudre bake
da čuvamo sjećanja na naše junake
jer voljeli su zemlju koja je ranjena bila
i hrabre branitelje izgubila.*

Irena Marušić, 7. razred

Lijepa zemljo Hrvatska

*Lijepa zemljo Hrvatska,
nisu tvoja djeca za te život žalila!
Da nam svijet bude bolji
svoje su srce dali,
za nas pali.*

*U želji da od zlata budeš sva,
umirali su u blatu, prepuni sna.
U želji da u tebi nema zla,
umirali su s krunicom
u rukama.*

*Svi su oni za nas pali,
svi su tebe majkom zvali.*

*Lijepa naša, slobodna budi,
kakovom su te i sanjali mnogi ljudi.*

Melani Bubanović, 7. razred

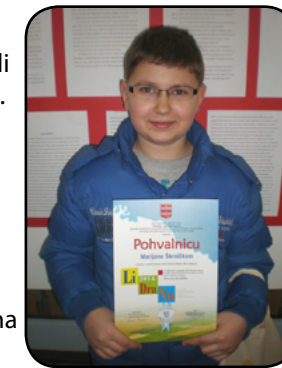
Uspješni na Lidranu

Nakon uspješno provedenog školskog natjecanja za ovogodišnje Lidrano, na kojem je tročlano povjerenstvo između mnogobrojnih pristiglih radova učenika od petoga do osmoga razreda izabralo literarni rad učenika 6. razreda, Marijana Škrničkog, u veljači je u Virovitici u OŠ Ivane Brlić-Mažuranić održana i županijska smotra LiDraNo 2014.

Iako nas kišno i tmurno vrijeme nisu štedjeli, bili smo puni pozitivnih očekivanja jer nas je ovaj tekst zaista ostavio bez daha. Domaćini su se potrudili da se u njihovoj školi osjećamo dobrodošlo i ugodno te da ničeg ne nedostaje.

Atmosfera u Gradskom kazalištu bila je prava filmska. Scenski nastupi izmjenjivali su se brzo i spretno, a u svakom sljedećem uživali smo više od prethodnog. Vrijeme je brzo prošlo i već je došao trenutak za proglašenje pobjednika literarnog i novinarskog izraza, a uslijedio je i Okrugli stol. Na našu veliku žalost, nismo se uspjeli plasirati na sljedeću razinu, ali to nas nije obeshrabrilo. Marijan je svojim radom „Odišlo (ne) čini čovjeka“ ozbiljno konkurirao i puno većim školama te starijim učenicima, a od povjerenstva smo dobili samo pozitivne komentare i činjenicu da nam je državna razina izmakla za dlaku. Pohvalili su zrelost ovog mladog pisca koji u svom radu na vrlo zanimljiv i spretn način progovara o problemima današnjice, a sve to s dozom kritičnosti osebujnoga stila.

Poslušali smo i pobjedničke radove, a zatim je uslijedio ručak. Nakon što smo napunili svoje trbuščiće, okupili smo se u holu škole gdje je ravnatelj podijelio pohvalnice svim sudionicima i zatvorio još jedno uspješno LiDraNo. Oprostili smo se do sljedeće godine i obećali da ćemo se vratiti: još bolji, još jači, a nadamo se i s malo više sreće!

Božica Filipović Veg, učiteljica hrvatskoga jezika

Odišlo (ne) čini čovjeka

Običnoga maglovitog jutra, kada je sve u školi teklo svojim rutinskim tijekom, umjesto razrednika na sat razrednoga odjela iznenadno je ušao pedagog. Upravo kada smo pomislili kako ćemo i tih četrdeset minuta (koliko je još preostalo do najslađega zvuka koji nam mami osmijeh na lice i donosi olakšanje u grudima) provesti tupo buljeći u neodređenu točku na prozoru, ispričao nam je priču o jednom književniku koji se odjenuo poput prosjaka i pokušao ući u neki otmjeni hotel. Očekivano, vratari ga izbaciliše van i rekoše mu da nije primjeren odjeven za ulazak u takav hotel. Nekoliko dana nakon toga obukao je svoje najbolje odijelo i obuio najskuplje cipele te se zaputio u isti hotel. Na ulazu ga, ni ne sluteći tko je, dočekaše isti vratari s osmijehom na licu i šampanjcem u rukama. „Želite li, gospodine?“ upitaše ga nudeći mu piće i topeći se od ljubaznosti. Uzeo je čašu, sadržaj izlio u svoj skupocjeni džep i rekao: „Ovo piće pije moje odijelo, ne ja!“

Malo sam se zamislio o tome što sam upravo čuo, no ipak nisam vjerovao da živimo u svijetu u kojemu je odijelo bitnije od čovjekove nutrine. Danima me ova prispodoba kopkala pa sam odlučio napraviti svojevrstan pokus u školi i njime provjeriti istinitost te tvrdnje.

Nekoliko sam dana razmišljao kako ću to izvesti i smislio odličan plan. Kada sam prikupio dovoljno odjeće, krenuo sam u akciju. Neko vrijeme odijevao sam u školu samo trenirke, nosio obuću proizvedenu u Kini, a čak sam nabavio i lažne štreberske naočale, takozvane pepeljarko.

Ti su dani bili grozni, najgori u mom životu. Bio sam štreber i čudak. Svi su me netrpeljivo promatrali ispod oka analizirajući me u detalje, pokušavajući pronaći što više razloga zašto im se ne uklapam u društvo i proširiti ih školom brzinom svjetlosti. Nisam bio prihvaćen ni u čemu. Iz dana u dan bilo je sve gore, izoliranje i odbacivanje bilo je sve veće, a moja volja za dolaskom u školu sve manja. Cijela ta farsa i nošenje maske, pretvaranje da sam nešto što nisam, strahovito me umaralo. Kući sam dolazio iscrpljen, izgubivši putem i zadnji atom energije koji mi bijaše preostao.

Kada mi se učinilo da je prošlo dovoljno vremena za dokaz moje teorije, mijenjao sam postupno svoj stil odijevanja. Sada su u obzir dolazile samo traperice, markirane majice, kao i tenisice. Bacio sam naočale i nabacio najmoderniju frizuru koju sam pronašao na internetu. Razlika u ponašanju mojih vršnjaka bila je nevjerojatno očigledna. Bio sam faca. Svi su me pozdravljali uzvicima poput: „Nabacil!“ ili „Daj petaka!“ Nisam mogao vjerovati!

No, usprkos svojoj nagloj popularnosti, za koju sam bio uvjeren da će uskoro još naglije nestati (čim se pojavi još veći kuler od moje popularne podvojene ličnosti), odlučio sam biti upravo takav kakav jesam, sviđalo se to drugima ili ne. Pomislit ćete sigurno da nisam normalan što ovako razmišljam, no nisam osoba koja nosi lažne maske samo zbog popularnosti. Na kraju krajeva, sa svojom savjesti živim ja, a ne gomila ovaca koja iz stada tjera svaku jedinku kojoj runo nije iste nijanse zadane boje ili koja bleji jednu notu višu od dozvoljene. Onaj koji se mora svakoga jutro pogledati u zrcalo sam „obični ja“, bez obzira što bi to isto zrcalo radije htjelo vidjeti i odražavati moju kulersku ličnost.

Ako bolje razmislite, vrlo je žalosno što živimo u takvom svijetu; svijetu prepunom diskriminacije, osuđivanja i odbacivanja osoba koje su jednostavno drugačije i „nesposobne“ uklopiti se u masu. Unatoč brojnim nezaposlenim osobama koje bi bile presretne da za minimalnu plaću mogu činiti odijela, čini se da u današnje vrijeme ipak odijelo čini čovjeka.

Marijan Škrnički, 6. razred

Mala škola zdrave prehrane

Pod proljetnim praznicima u prostorima naše škole održana je Mala škola zdrave prehrane. Ondje smo učili kako od biljaka koje često rastu oko naših domova napraviti slastan doručak, koji je ujedno i najvažniji obrok. Prvi dan saznali smo za dosta nezdravih proizvoda i shvatili koliko su štetni. Nakon toga pedagog nam je pojasnio kako je svako povrće nalik određenom dijelu tijela kod čovjeka i na nj povoljno djeluje, na primjer kolutić mrkve nalik je ljudskom oku, a znamo da je mrkva dobra za vid.

Sljedećega dana donijeli smo recepte po kojima smo radili zdrave obroke. Za doručak nam je poslužila jabuka koju smo ogulili, naribali i dodali žitarice, grožđice, med ili jogurt. Pravili smo razne sokove, salate, a desert su bile zapečene jabuke punjene mljevenim orasima, grožđicama i medom. Naučili smo

kako od koprive možemo napraviti jako dobre preparate za kosu, a ona rješava i problem s cirkulacijom. Jeli smo i palentu s jogurtom ili s mlijekom, a nakon zdravog obroka krenuli van malo se istrčati jer je uz zdravu prehranu bitno baviti se i nekom fizičkom aktivnošću.

Nakon ova tri poučna dana kući smo ponijeli vrijedna saznanja o zdravoj prehrani, prirodi i biljkama koje paze na nas i daju nam hranu i lijek.

Lucija Podolski, 5. razred

UČIMO / ŽIVIMO

Osim projekta, u koji su se uključili sedmaši za očuvanje i proizvodnju domaćega sjemena, ni ostali razredi nisu bili bez ekološke svijesti i djelovanja za okoliš. Nizom od nekoliko aktivnosti obilježili smo Dan planeta Zemlje, ali i nakon toga dana aktivno djelujemo u zelenom tonu. Pod motom: **Učimo zeleno, živimo zeleno, mislimo zeleno!** od početka školske godine svi razredi

matične škole, ali i PŠ Miljevci, skupljaju stare baterije (u kojima se natječu tko će najviše skupiti), proveli smo nekoliko akcija skupljanja staroga papira na području Nove Bukovice, ali i okolnih sela, a od početka svibnja skupljamo i plastične čepove koje ćemo proslijediti Društvu oboljelih od multiple skleroze Primorsko-goranske

županije. Sadnji ukrasnih sadnica pridružili su se sedmašima i učenici razredne nastave sa svojim učiteljicama, a područna je škola na sličan način ukasila i uredila svoj školski vrt i

dvorište. Posebno smo ukasili i naš park zahvaljujući donaciji Flore VTC te Šumariji iz Slatine, odakle smo, uz veliku pomoć i trud gospodina Ekerta, dobili nekoliko prekrasnih drvenih cvjetara koje su učenici razredne nastave i sedmaši (sa svojim učiteljicama) ukasili novim cvjetnim sadnicama. Osim toga, školski je park dobio i vanjsku učionicu koju su uredili domar Ivica i gosp. Ekert, a koju čine 4 nova stola s pripadajućim klupama.

/ MISLIMO ZELENO

Završeno je i uređenje vrtnog jezerca i kamenjara. U akciji „Zelena čistka – jedan dan za čisti okoliš“ sudjelovali su učenici 6., 7. i 8. razreda sa svojim razrednicama te su očistili nekoliko zagađenih lokaliteta Nove Bukovice. Općina je

donirala vreće, ali se i pobrinula da se, nakon pošteno obavljenog posla, svi sudionici ove akcije

malo i okrijepe. Učenici 5. razreda obišli su sve prostore škole te iz sabirnih kutija sakupili stari papir i deponirali ga u skladište do sljedeće akcije. Cilj nam je u sljedećoj akciji nadmašiti vlastiti rekord, kada

smo u jednom danu skupili čak 2 tone starog papira! U skupljanju starih baterija uvjerljivo su najuspješniji učenici 8. razreda te učenici PŠ Miljevci skupivši oko 15 kilograma. Čestitamo! Ovom prilikom zahvaljujemo svim tvrtkama, udrugama, pojedincima, roditeljima i svima

koji su na bilo koji način pomogli uređenju naše škole i okoliša, bilo donacijom, prijevozom, fizičkim radom i slično.

Patrick Brekalo, 1. r., sadnja cvijeća

Proizvodnja i očuvanje domaćeg sjemena

Naši su se sedmaši uz razrednicu Ivanu Đurasek aktivno uključili u ekološki natječaj portala Bioteka.hr i trgovačkog lanca Emezzeta te osmislili projekt „Proizvodnja i očuvanje domaćeg sjemena“ kojemu je glavni cilj sačuvati sjeme cvijeća i ljekovitoga bilja od nestajanja te razmnožavati i dijeliti dalje. Kako je projekt tekao?

Učlanili su se u Udrugu „Rustica“ (udruga za očuvanje i razvoj biološke raznolikosti i ruralne baštine) koja im je poslala razne uzorke sjemena i uputila ih u važnost zaštite sorti. Sjeme su dobili i od baka, mama i sumještana. Zemlju za biljke dovezao je tata Ivan Habuš s obližnje farme Gorup d.o.o. Biljke su zatim posadili u plastične kutije te napravili improvizaciju plastenika pomoću vrećica za zamrzavanje. Već za nekoliko dana biljke su iznikle. Budući da u školi nisu imali najbolje uvjete za daljnji razvoj, učenici su biljke podijelili i ponijeli kućama kako bi im (uz pomoć svojih mama) pružili dovoljno njege. Kroz tromjesečno razdoblje brinuli su o biljkama, a mame i bake dale su im puno korisnih savjeta, te su puno toga i naučili. Kada su se biljke dovoljno razvile, mogle su se presaditi u školski vrt. Svatko iz razreda dobio je nekoliko biljaka o kojima je trebao zapisati najvažnije karakteristike i uvjete u kojima rastu.

Budući da je biljkama trebalo pružiti što bolje stanište, to je podrazumijevalo izgradnju novog kamenjara i vrtnog jezerca. Gospođa Anita Takač dala je bazen za jezerce koji su, uz kamenjar, učenici izradili tijekom proljetnih praznika uz vodstvo razrednice i pomoć roditelja Marijana Bubanova, Slobodana Stjepanovića, Katice Kolembus i Josipe Takač, sumještana i ravnateljice.

Velikom pažnjom i brigom, uzgojili su 50-ak sorti ukrasnog, začinskog i ljekovitog bilja. Prvo sjeme moći će sakupljati tek na ljetu, a isto tako i razmnožavati biljke presadnicama kada budu dovoljno velike. Veći rezultati se tek očekuju, posao nije gotov, ali već sada prekrasni cvjetovi krase okoliš naše škole.

Sedmaši imaju pravo biti ponosni na sebe i svoj rad! Radeći na ovome projektu, pokazali su da se strpljivošću, upornim radom i složnim djelovanjem može napraviti puno za svoju školu i zajednicu, ali i za sebe. „Čovječe, pa to smo mi napravili! Zaplakat ću.“ (Marijana Žalik)

Irena Marušić, 7. razred

Ovogodišnji školski projekt nastao je nakon izgradnje novoga dijela škole i školske knjižnice u OŠ Vladimira Nazora u Novoj Bukovici i usko je vezan uz prostor školske knjižnice i njezinu ulogu u obrazovanju učenika. Školska je knjižnica centar škole, u njoj rado posuđujemo knjige, čitamo, učimo i boravimo. To što je školska knjižnica povezana s informatičkom učionicom čini ju posebnim medijskim centrom naše škole.

Učenici su kroz aktivnosti u ovom projektu upoznali rad i djelovanje školske knjižnice, školskog knjižničara te njihovu ulogu i svrhu tijekom cijelog života. Iz ovoga projekta nastala je i e-twinning suradnja naziva „Book'ovica“ sa školom iz Ošćadnice u Slovačkoj.

Aktivnosti u sklopu projekta:

U sklopu projekta u novom prostoru školske knjižnice održana je nastava za učenike 4. razreda. Učenici su s učiteljicom Lidijom upoznali prostor školske knjižnice i ponovili znanje o školskoj knjižnici. Poslije uvodnog dijela i ponavljanja o bontonu ponašanja u knjižnicama, pogledali su ekranizaciju igrokaza „**Šuma Striborova**“. Učenici trećega razreda matične škole upoznali su način i rad školske knjižnice te ponovili pravila čuvanja knjiga. U pratnji učiteljice Marije održali su uvodni sat u čitanje lektire „**Čudnovate zgode šegrta Hlapića**“.

Naši prijatelji iz Slovačke 21. rujna 2013. sudjelovali su i zajedno s nama proslavili 6. Dane kukuruza u Miljevcima. Sakupljene knjige na slovačkom jeziku darovali su za našu knjižnicu. Mlade knjižničarke tijekom cijele školske godine pripremale su za učenike, učitelje i sve posjetitelje naše mrežne stranice anketna pitanja vezana uz knjigu, čitanje, književnike, pismenost i čitalačke navike i dr. Učenici prvoga razreda matične škole po prvi su puta posjetili prostore naše školske knjižnice u društvu svoje učiteljice Marije Peček. Naučili su što se to sve nalazi u knjižnici, ali učili su i o ponašanju u školskoj knjižnici. Prvašići su rado odgovarali na pitanja što sve imamo u knjižnici i saznali zašto se neke knjige ne posuđuju izvan prostora knjižnice. Ovaj je posjet bio jako važan za njih jer su obavili i svoju prvu posudbu u novoj knjižnici!

Povodom korelacijske nastave hrvatskog jezika i školske knjižnice učenici četvrtog razreda uz pomoć svoje učiteljice i knjižničarke izrađivali su stranicke na temu lektirnoga djela „**Šuma Striborova**“, a nakon čitanja lektire čekao ih je kviz znanja i ponavljanja o pročitanom djelu. Svi

straničnici i ostali materijali predstavljeni su na izložbenom panou povodom rođendana poznate spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić. Učenici trećeg i četvrtog razreda učili su o pravilima ponašanja u školskoj knjižnici, ali su isto tako učili o referentnoj (priručnoj) zbirci u školskoj knjižnici. Tako su učenici proširili znanja o školskoj knjižnici i knjigama koje se „čuvaju u ormarima“. Radosno su iščitavali sve što ih je zanimalo u enciklopedijama, atlasima, leksikonima i priručnicima.

Mladi knjižničari ponosni su na svoju baštinu koju čuvamo u muzeju i upravo taj dio željeli su prikazati partnerskim školama na malim stranicima. Osim narodne nošnje i ostalih predmeta baštine, posebnu pozornost posvetili smo dijelu muzeja u kojem se čuvaju vrijedne knjige muzeja.

Povodom **Mjeseca hrvatske knjige** koji se odvijao pod geslom „**Tko čita, (ne) skita**“, učenici trećeg razreda sat medijske kulture održali su u školskoj knjižnici. Nakon pročitanog djela „**Čudnovate zgode šegrta Hlapića**“, o čemu smo pisali, trećaši su pogledali i ekranizaciju dječjega romana prema redatelju Milanu Blažekoviću. Između ostalog, istaknuli su kako im je zanimljiviji Hlapić u igranom filmu.

Istom povodom, Gradsku knjižnicu i čitaonicu Slatina posjetili su učenici nižih razreda u pratnji učiteljice i ravnateljice. Ravnateljica slatinske knjižnice Ana Knežević priredila je pričaonicu s učenicima na temu populariziranja čitanja i upoznavanja s književnim djelima za djecu pisanima u obliku dnevnika. Proglašeni su i nagrađeni najčitači: Toni Čarnohorski (2. r.), David Dujak, Marija Grdić i Elena Koleno (4. r.), a prvašići su besplatno učlanjeni u knjižnicu.

Obzirom na **Europsku godinu čitanja naglas** i nacionalnu kampanju **Čitaj mi!** kojom se potiče čitanje naglas djeci od rođenja, ovogodišnji planirani programi posvećeni su promicanju čitanja (čitaonice

i kreativne radionice, predstavljanja knjiga, ankete) s posebnim naglaskom na djecu. Četvrtaši su knjižnici održali kviz znanja o „**Šumi Striborovoj**“ i pokazali zavidno znanje u poznavanju priče i njezine autorice. Za nagradu su učenici dobili stranicke i mali poklon od knjižničarke za cijeli razred!

Završetak **Mjeseca hrvatske knjige** obilježili smo aktivnostima u školskoj knjižnici. Učenici trećeg razreda imali su kviz znanja o šegrtu Hlapiću. Lijepo su surađivali i veselo odgovarali na postavljena pitanja knjižničarke. I učenici drugoga razreda s učiteljicom Kristinom posjetili su školsku knjižnicu i slušali bajku H. C. Andersena – „**Palčicu**“. Knjižničarka je pročitala bajku, a zatim su učenici odgovarali na postavljena pitanja o djelu i rješavali križaljku u paru. Pred kraj nastavnoga sata u knjižnici, učenici su ukrašavali stranicke koje su dobili na poklon.

Povodom obilježavanja Mjeseca hrvatske knjige i učenici Područne škole Miljevci s učiteljicama Jasminkom i Marinom posjetili su naš novi prostor. Posebno smo ih dočekali! Oduševili su se knjigama, slikama i cjelokupnim ugođajem.

Naše knjižničarke osmašice osmišljavale su i izrađivale stranicke za partnerske škole – razmijenili su ih s učenicima iz OŠ Odra u Zagrebu. Zauzvrat su od njih uskoro dobili poseban paket prepun kreativno oslikanih i izrađenih stranicke i pismo zahvale. Zahvaljujemo učenicima iz OŠ Odra što su nam pomogli u realizaciji projekta i njihovoj knjižničarki Juliji Panjičanin koja je ovu ideju velikodušno prihvatila i provela.

U sklopu projekta učenici su sudjelovali u likovnom i literarnom natječaju „**Moja najvjernija prijateljica knjiga**“, otvorenom za sve učenike škole. Za literarni rad nagrađeni su Elena Koleno, 4. raz. PŠ Miljevci (učiteljica Jasminka Stošić), a za likovni rad Mia Orlić, 2. raz. (učiteljica Kristina Pintarić) i Ivana Martinović, 4. raz. (učiteljica Lidija Medved).

Posebno su pohvaljeni učenici 3. razreda matične škole s najviše pristiglih radova – Izabela Štimac, Sandra Četa, Dalibor Palčić, Martina Knapić, Mislav Juršik, Ivona Pipek i Kristina Matijević (učiteljica Marija Venc).

28. studenoga 2013. godine u školskoj knjižnici održana je radionica za interesnu skupinu učenika pod nazivom „**Zašto je važno čitati**“. Učenici su na ovoj

radionici uz knjižničarku učili o važnosti čitanja i o komunikacijskim vještinama. Zaključili su da je čitanje važno i ključ je boljeg učenja te da čitanjem proširujemo svoj rječnik. Na kraju radionice održana je i mala igra „**Panto Pletikosa**“, a svi su bili oduševljeni igrom i radionicom.

Učenice drugoga razreda Matea Podolski i Ivana Habuš, ali i svi učenici drugog razreda, pohvaljeni su kao najčitači u prvom polugodištu ove školske godine. Dobili su i razrednu pohvalnicu koju su im uručile knjižničarka i ravnateljica. Drugaši su posudili 141 knjigu, učenici 4. razreda posudili su ukupno 59 knjiga, a učenici 6. razreda posudili su ukupno 53 knjige. U sklopu obilježavanja rođendana umjetnosti, knjižničarska skupina s knjižničarkom 30. siječnja održala je radionicu glagoljice. Učenice su se prisjetile osnovnih podataka o glagoljici i izrađivali te ukrašavali glagoljne inicijale. Uz pomoć knjižničarke od soli i brašna izrađivale su privjeske u obliku srca na koja su ispisivale glagoljna slova ili inicijale. Osim ovih zanimljivih privjesaka učenice su izrađivale i razne ukrase od papira kojima su ukrasile školsku knjižnicu.

U sklopu obilježavanja **Dana Nacionalne sveučilišne knjižnice** (u mjesecu veljači) te prve hrvatske tiskane knjige, učenici trećeg razreda i njihova učiteljica Marija Venc nastavu su održali u prostoru knjižnice. Otkrili su na koji način nastaje knjiga, a nastavnu jedinicu „**Put od autora do čitatelja**“ svladali su bez imalo poteškoća. Način na koji knjiga dolazi do polica knjižnice ili knjižare, ili pak u privatno vlasništvo, nije jednostavan proces. U cijelom procesu sudjeluje puno ljudi (urednik, prevoditelj, ilustrator, grafički urednik, lektor...) koji omogućuju da knjiga pronađe put do nas – najvjernijih čitatelja. Prvi dan proljeća veliki je dan jer slavimo rođendan pjesnika Ivana Gorana Kovačića, a tada obilježavamo i **Svjetski dan poezije**.

Tom su prigodom učenici razredne nastave od kolaž papira izrezali otiske svojih ruku, dok su članice knjižničarske skupine od njih izradile cvjetove, dugu i Sunce, te šareno ukasile pano i prostor knjižnice pripremajući ju tako za županijski aktiv knjižničara naše županije!

I u Područnoj školi u Miljevcima radilo se naveliko na projektu, što u prostoru područne škole, a što u knjižnici! Potaknuti raspravom na temu dječjih prava, učenici su iznijeli svoje konstruktivne prijedloge temeljem kojih su, uz pomoć sugestija svoje razrednice Jasminke, osmislili priču i načinili radnu verziju svoje slikovnice pod nazivom „**Priča o Darku i parku**“. Povodom **Međunarodnog dana dječje knjige**, 2. travnja 2014. Miljevčani su provodili projektne aktivnosti tako da su dio nastave hrvatskog jezika posvetili čitanju bajki H. C. Andersena. Razumijevanje bajke „**Djevojčica sa žigicama**“ provjerili su i zanimljivim edukativnim

kvizom koji se sastojao od pisanih odgovora na pitanja i križaljke s pojmovima iz spomenute bajke. Podijeljeni u dvije natjecateljske skupine, odgovarali su na postavljena pitanja o bajci koju im je naglas pročitao Dominik Kapetanović, učenik 4. razreda. Pokazali su izvrsno poznavanje književno-teorijskih pojmova, a i odlično razumijevanje pročitanog sadržaja.

U posjetu školskoj knjižnici Miljevčani su uživali u manje poznatoj priči H. Ch. Andersena „**Sretna obitelj**“. 1. i 2. razredi ilustrirali su naslovnu stranicu slikovnice, a 3. i 4. razredi osmišljavali su likovni sadržaj slikovnice o obitelji puževa. Svi su na jedan dan bili ilustratori, a njihovi su radovi izloženi na panou u holi škole!

Projektom posebno obilježavamo **Dan svjetske knjige i autorskih prava** (23. travnja) te **Dan hrvatske knjige** (22. travnja). Osmaši su sa svojom učiteljicom hrvatskoga jezika Božicom Filipović Veg i knjižničarkom Evom Turza Mitrović održali prigodni kviz poznavanja svjetske i hrvatske književnosti. Učenici su bili podijeljeni u četiri skupine. Prva serija pitanja odnosila se na važne datume u travnju, a zatim su uslijedili zadatci uparivanja gdje su učenici

pokazali svoje znanje o lektirnim naslovima od 1. do 8. razreda. Nakon toga odigrali su igru asocijacija i složili puzzle. Iako su se sve skupine jako dobro pripremile, ipak najviše

je bodova (ali i pohvale i prigodnu nagradu) osvojila skupina s brojem 2: Tatjana Đuričić, Manuela Križetić, Marijo Čosić i Ivan Nikšić.

Nakon svega možemo reći kako su učenici i učitelji zadovoljni postignutim, ponajprije zato što je učenicima jasnija slika uloge knjižnice u školi. Približili su se radu knjižničara i sami sudjelovali u stvaranju njezinog fonda. Također su naučili nešto o povijesti pisama, knjige i knjižnice, a izrazili su svoje viđenje svih tematskih okosnica projekta kroz kreativan rad. Mnogi su se učenici učlanili u Gradsku knjižnicu u Slatini, rado čitaju i razvijaju svoje čitalačke kompetencije. U sklopu projekta prinovljeno je i 27 knjiga. Iskorištit ćemo prigodu i zahvaliti svima koji su sudjelovali u ostvarivanju ovoga projekta, a pogotovo članicama knjižničarske skupine: **Andrej Dolovski, Tatjana Đuričić, Loreni Hidek, Manuella Križetić, Mireli Marčinković, Anji Stjepanović i Terezi Takač**. Njihov kreativan rad protegnuo se i na poziranje za ovaj časopis.

Za kraj smo ostavili proglašenje naj-čitača za cijelu školsku godinu, a to je učenica 2. razreda **Ivana Habuš** koja je školski rekorder u posjetima knjižnici, ali i u posuđivanju knjiga. Dragu Ivanu čeka poklon kao i poruka neka i dalje puno čita i voli knjige. Isto poručujemo i ostalim učenicima: **knjižnica vas čeka!**

Marijana Pađen Jurišić, prof. i dipl. knjižničar
Eva Turza Mitrović, dipl. knjižničar

10 GODINA UDRUGE ŽENA „BUKOVICA U SRCU“

Od osnutka Udruge žena, kasnije nazvane Udruga žena „Bukovica u srcu“, prošlo je već deset godina. 17. svibnja 2014. godine u Vatrogasnom domu Nova Bukovica članice i gosti Udruge okupili su se kako bi proslavili svoju godišnjicu.

Udruga broji 40-ak članica, a glavni joj je cilj očuvanje kulturne baštine, čuvanje starina smještenih u staroj župnoj kući koja je prenamijenjena u Zavičajni muzej. No, osim toga, Udruga brine i o starima i mladima, njihovu zdravlju, surađuje s Crvenim križem i ostalim udrugama, brine o uređenju mjesta, surađuje s osnovnom školom, organizira izlete i hodočašća te druženje s obiteljima.

Proslavu je prigodnim govorom otvorila gospođa Slavica Čižmar, predsjednica Udruge. Pozdravila je ravnateljicu OŠ Laretu Žubrinić, predsjednicu Udruge majki poginulih branitelja gospođu Mariju Maračić, predsjednika informatičara Tomislava Dereša, saborskog zastupnika Tomislava Žagara, sve koji su pridonijeli radu Udruge i ostale prisutne goste. Gospođa Čižmar dodala je kako je Udruga započela s radom 16. 1. 2004. te je naglasila moto Udruge: „Radit ćemo za dobrobit svoga mjesta...“

Ugodno nas je iznenadila gospođa Marijana Kiš koja se potrudila predočiti nam, u obliku kratkoga dokumentarnoga filma, cjelokupan rad i djelovanje Udruge. Već 10 godina bave se uređenjem sela i pripremanjem tematskih izložbi. Surađivali su s brojnim udrugama od kojih izdvajamo Udrugu majki poginulih branitelja, Crveni križ i OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica. Priređivali su plesove pod maskama, ukrašavali božićna drvca, pravili jasllice te išli na brojne izlete. 2010. godina bila je vrlo važna za Udrugu jer je konačno dobila svoj prostor: kuću vlč. Alojzija Staneka koja je zatim prenamijenjena u muzej. 2011. godine muzej je uvršten u katalog muzeja Hrvatske.

Nakon dokumentarnoga filma, koji je oduševio sve goste, održani su završni govori. Uz dobru glazbu, hranu i ugodnu atmosferu zabava je potrajala do kasnih večernjih sati. „Posla je puno, a mi volimo svoju tradiciju i s mnogo ljubavi darujemo svoje vrijeme za to jer tradicija je svjetlo koje nam pokazuje put kojim moramo ići.“ (S. Čižmar, predsjednica Udruge)

Tatjana Đuričić i Tereza Takač, 8. razred

‘KO PRIJE DJEVOJCI...

Bukovački Antunovac posjetila je glumačka ekipa iz Hrvatskog amaterskog kazališta u Travniku. Ugostili smo ih 5. listopada prošle godine u Mjesnom domu. Sve zainteresirane posjetitelje razvedrili su šaljivom predstavom pod nazivom „Ko prije djevojci (njemu kopile)“. Priča je to o djevojci koja zatrudni, a otac i majka ju pod svaku cijenu žele udati kako bi očuvali svoju čast. Reakcije publike bile su vrlo pozitivne, a i glumcima se sviđelo ovdje nastupati. Redatelj i scenarist ove predstave je Anto Bilić. Ova je glumačka postava do sada odigrala oko 500 predstava i imala 16 premijera. Za svoje nastupe vježbaju gotovo svakodnevno. Nastupali su po cijeloj Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, ali i u Njemačkoj, Švicarskoj i Austriji.

Njihova se ideja rodila u jesen ratne 1993. godine u Novoj Biljoj. Na vlastitu inicijativu, ovi su mladi volonteri čak i u tako teškom vremenu našli volje za kazališno stvaranje, a svojim su nastupima željeli odagnati misli na ružnu stvarnost u kojoj su živjeli i, makar i na nekoliko sati ili minuta, vratiti ljudima osmijeh na lica. Danas izvode 18 predstava raznih tema i žanrova, a i dalje svakodnevno vrijedno rade na novim kazališnim komadima.

Irena Marušić, 7. razred

ZABORAVLJENA ŠKOLA

Već 40-ak godina stoji sama, tiha, obrasla korovom i načetih zidova. Bez vrata i prozora kojima su nekada lupala djeca, prašnjava hodnika pokrivenog paučinom i trulim lišćem, a njime je još ne tako davno odzvanjao dječji smijeh i vriska. Pomalo zaboravljena, kao da je tu nikada nije ni bilo – škola u Donjoj Bukovici. Većina ljudi iz okolnih sela ni ne zna da se ovdje nalazi bivša škola pa sam odlučila saznati nešto o njejoj povijesti od bivših učenika koji su ju pohađali.

Škola je počela s radom oko 1948. godine, a zatvorena je 1972. zbog manjka učenika. Nakon zatvaranja, učenici su pješačili do Miljevaca i Nove Bukovice, kao što to uglavnom čine i danas, po svim vremenskim uvjetima. U školi je bila jedna učionica sa stanom za učitelja. Jedan od učitelja koji je radio ovdje bio je Rajko Šumski. Nakon njega radio je ovdje i Drago Romaj, učitelj koji je preminuo prije nekoliko godina.

Iz razgovora s bivšim učenicom, svojim djedom Rajkom Đuričićem, saznala sam da su u školi morali biti mirni i poslušni jer se svako neprimjereno ponašanje kažnjavalo najčešće packama ili stajanjem u kutu, što je značilo veliku sramotu. Ali osim sramote u školi, takvo se ponašanje nije toleriralo ni kod kuće jer se učitelje moralo vrlo cijeniti i poštovati, a nije im se smjelo proturječiti. Školski odmori bili su, naravno, omiljen dio dana, pa su tako dječaci igrali nogomet loptom koju su sami izradili, a djevojčicama je omiljena bila igra školice. Sva silna tehnologija koja nam danas uništava društveni život nije im nimalo nedostajala, ali zato je u izobilju bilo dječjih igara, smijeha, plesa, pjesme, druženja i razgovora. Prema pričama starijih mještana, školu je pohađalo podosta učenika, mada točan broj nisam uspjela doznati.

Iako je danas ova zaboravljena građevina obrasla travom i već u fazi urušavanja, ako joj priđete, otvorite srce i pomnije poslušate, još uvijek možete čuti odjek dječjih osmijeha i sitnih glasova malih ljudi koji su ovdje stjecali nova znanja i pripremali se za život.

Tatjana Đuričić, 8. razred

NAJSPREMNIJI PRIPADNIK ORUŽANIH SNAGA RH

U listopadu je prošle godine održano natjecanje provjere sposobnosti hrvatskih vojnika. Na tom je natjecanju sudjelovao aktivni vojnik Darko Dolovski iz obližnjega Dobrovića. Darko je osvojio prvo mjesto, te smo mu odlučili postaviti nekoliko pitanja kako bismo vas upoznali sa samim natjecanjem, disciplinama u kojima su se natjecatelji morali dokazati te obvezama koje su dio vojne službe. Evo o čemu smo razgovarali s njim:

Recite nam nešto o sebi!

Zovem se Darko Dolovski. Živim u Dobroviću.

Što ste po zanimanju?

Po zanimanju sam djelatna vojna osoba (DVO).

Što Vas je potaklo da uz to postanete i članom GSS-a?

Potaklo me što je to humanitarni, volonterski rad. Uvidio sam da mogu pomoći nekome u nevolji, a ujedno i nadopunjuje moje bavljenje rekreativnim trčanjem, planinarenjem i biciklizmom.

Nedavno ste sudjelovali na vrlo zanimljivom natjecanju i osvojili prvo mjesto. Možete li nam reći nešto više o tome?

To se natjecanje održalo u Splitu 29. 10. 2013., u vojarni. Natjecanje je bilo u kategoriji provjere motoričke sposobnosti, iako u HV-u ima još dosta kategorija

provjera. Tako da je u ovoj kategoriji bila provjera sklekova, trbušnjaka i trčanje na 3200 metara. Sklekovi se odrađuju u 2 minute, kao i trbušnjaci, a u trčanju se vrednuje najbolje vrijeme. Sve to su nadgledali kineziolozi koji su i vršili brojanje odrađenih sklekova i trbušnjaka, te su mjerili vrijeme u trčanju.

Kako ste saznali za to natjecanje?

Saznao sam od svojih nadređenih koji su me i prijavili na to natjecanje. Bio sam izabran ispred svoje postrojbe da ju predstavljam na natjecanju.

Gdje se točno održalo natjecanje i koliko je trajalo?

Na sportskim terenima vojarni „Sveti Nikola“ u Splitu, 28. i 29. listopada 2013. godine provedeno je natjecanje pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske u disciplinama za provjeru tjelesne spremnosti.

Koje su sve bile discipline u kojima ste se morali dokazati?

Natjecanje se provodilo pojedinačno, u muškoj i ženskoj konkurenciji, u sklekovima na tlu, pregibima trupa (trbušnjaci) i trčanju na 3200 metara, disciplinama koje su kriteriji za redovnu provjeru tjelesne spremnosti u Oružanim snagama RH. Sklekovi i trbušnjaci se odrađuju po 2 minute, tko napravi više.

NEOTKRIVENA TAJNA NOVE BUKOVICE

Arheologija je znanost koja sustavno proučava i istražuje stare materijalne ostatke s ciljem rekonstrukcije cjelokupnog života čovječanstva (izvor: wikipedija). Dijelom te znanosti postala je i Nova Bukovica u kojoj je prije nekoliko godina pronađeno arheološko nalazište Sjenjak, s kojim nas je u rujnu prošle godine detaljno upoznao dr. sc. Saša Kovačević s Instituta za arheologiju u Zagrebu.

Nalazište koje smo posjetili zaštićeni je lokalitet i staro je 3000 godina. Smatra se registriranim spomenikom kulture s dva naselja i potječe iz mlađeg željeznog doba prije Rimljana. U istraživanjima brončanodobne nekropole od 1997. otkriveno je 27 paljevinskih grobova, jedno obredno spalište i 5 jama s pepelom. Naši „prapovijesni Bukovčani“ bili su jako inteligentni i marljivi ljudi. Iskopavali su rupe i gradili drvene kolibe pokrivene glinom i slamom. Veće rupe (otpadne jame) služile su im za bacanje otpada. Pronađen je ostatak kasnolatinske kuće (zemunice) iz 2. st. pr. Kr. duge 10 metara koje su im služile za

život. Uz to je pronađeno još i spremište te radionice u kojima su izrađivali razne glinene posude i tkanine. Mlađe naselje imalo je jako dobar život: zemlja koju su obrađivali bila je vrlo plodna, stoga su uzgajali bob i žir kojima su hranili svinje te se bavili lovom na jelene. Za svoje obitelji jako su se dobro brinuli jer su izvrsno poznavali ljekovite biljke. Imali su krušnu peć, za koju se danas procjenjuje da je stara 3000 godina. Mljeli su žito i na kamenoj podlozi dobivali brašno kvalitete skoro kao današnje. Prehrana im je bila raznolika i zdrava, a ističe se biskvitni kolač s jagodama. Posvjedočili smo njihovim otkrićima: keramičke posude, brončana igla, staklene perle koje su služile za izradu nakita, te koplje i sjekira stare nekoliko stoljeća.

Za mnoge pronađene predmete potrebna je rekonstrukcija. Posao arheologa jako je težak i zahtjevan jer se radi bez obzira na kišu, snijeg i ostale vremenske uvjete. Svi se nalazi iskopavaju ručno, a svaki pronađeni predmet potrebno je dokumentirati fotografijama, pismeno i nacrtima. Na tome su radili arheolozi Marin Mađerić, Edina Balić i Srđan Đuričić. Nekropola u Novoj Bukovici za sada je najveća nekropola grupe zagreb otkrivena na tlu Hrvatske i iako nalazište „Sjenjak“ postoji već nekoliko godina, njezinim stanovnicima ono je još uvijek neotkrivena tajna.

Lorena Hidek i Tereza Takač, 8. razred

Kako ste se osjećali kada ste osvojili prvo mjesto?

Uistinu se nisam nadao nikakvoj pobjedi jer je ondje na okupu bilo 37 natjecatelja i 13 natjecateljica koji su predstavljali svoje postrojbe i bili izabrani kao najbolji u istoj. Kasnije je osjećaj bio predivan jer sam saznao da sam najbolji u svojoj kategoriji, u godištu 32-36 godina i tu sam osvojio zlatnu medalju, a za sveukupni plasman, kao najspremniji pripadnik Oružanih snaga RH u disciplini za provjeru motoričke sposobnosti, dobio sam plaketu.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme se rekreativno bavim trčanjem, biciklizmom, planinarenjem i volontiram u HGSS-u, stanica Orahovica.

Volite li svoj posao, i ako da, zašto?

Da, volim svoj posao jer mi je to ujedno i ispunjenje dječakčkog maštanja da jednom budem vojnik. Tako da mi se maštanje i ostvarilo.

Imate li moto koji Vas potiče na daljnji rad?

Nemam nekakav poseban moto. Samo bih volio da se mladi u ovim našim manjim sredinama više bave sportom koji ne treba biti profesionalan, već rekreativan i da spoznaju koliko je to zdravo i koliko će im pomoći u njihovom fizičkom i psihičkom razvoju.

Gospodinu Darku zahvaljujemo na razgovoru, čestitamo mu na prvom mjestu te se također pridružujemo njegovoj poruci i savjetu mladima da se počnu baviti sportom i živjeti zdravo.

*Pitanja postavljala: Andrea Dolovski, 8. razred
Odgovarao: Darko Dolovski, DVO*

Dalibor Palčić, 3. r.

Mateja Podolski, 2. r.

Renato Matota, 7. r.

Matej Bračun, 1. r.

ŠTO JE SMIJEŠNO

Smiješno je kada lišće šušti
i kada kiša pljušti.
Smiješno je kada iza brda
stablo svoje grane mrda.
Letjela je zrakoplovom pegla,
voda mi se u grlu stegla,
zube sam po podu kupila
kada me je pegla lupila.
Skačući sa sedmog kata,
Rodila mi mama brata.
Sjedim u hladu
i grickam čokoladu.
Moj me djed stalno gleda
Kako zadaću pišem
i često brišem.

Ivona Pipek, 3. razred

POSTIĐENI ROBOT

Bio jednom profesor koji je smišljao razne izume.
Jednoga dana počeo je smišljati izum koji je trebao biti
najbolji do tada. Svašta je sastavio i rastavio, a nakon
desetak dana izum je konačno bio gotov. Radilo se
o robotu. Taj je robot bio pametan: sve je znao! Bio
je i dobar, pomagao je profesoru i svima oko njega.
No, ubrzo je postao umišljen. Hvalio se i pokazivao
pred svima što sve zna i može. Na ulici bi zaustavljao
prolaznike i postavljao im mnoštvo pitanja očekujući
da na njih neće znati odgovore. Najprije je zaustavio
dječaka. Shvatio je da dječak zna više od njega. Zato je
bio tužan. Nakon toga zaustavio je jednu gospođu. I nju
je svašta pitao. No, i ta je gospođa znala sve. Odjednom
je iz robota iskočio vrug i rekao: „Ja te zezam!“ Robot
mu je rekao da se makne od njega. Kada je ostao sam,
imao je vremena razmišljati o svojim postupcima i bio
je potišten zbog svoje greške. Odlučio se promijeniti i
popraviti. Nije više bio umišljen.

Leona Kordi, 4. razred, PŠ Miljevci

KOČIJA SVETOG NIKOLE

Bio jednom jedan poseban čovjek – sveti Nikola. On se cijele godine pripremao za
svoj dan. Pakirao je darove, pripremao svoju pozlaćenu kočiju i sjajnu odoru. Nije mu se bilo
lagano pripremati, ali, zbog ljubavi prema djeci, sve je stigao. Krenuo je jedne tamne noći.
Unatoč umoru, išao je dalje. Svakome je dao darove. Kada je trebalo još jednome djetetu
dati dar, uzdahnuo je. Napokon, sve je završilo i vratio se kući. U zoru djeca su se veselila
zbog darova u svojim čizmicama. Sveti Nikola se također smješкао i veselio.

Renato Lukaček, 3. razred, PŠ Miljevci

MOJ SUSRET S USKRSNIM ZECOM

Na Veliku subotu ranije sam krenuo na počinak. Ali, tek što sam zaspao, probudila
me škripa vrata. Kada su se vrata otvorila, iskočio je pravi uskrсни zec. Popeo se na moj
krevet, a zatim otišao ispod njega, gdje ga je čekala trava pripremljena toga dana. Čuo sam
ga kako gricka travu. Zavirio sam pod krevet i bolje ga pogledao. Imao je šarenu košulju i
mali bijeli repić. Pitao sam ga hoćemo li se igrati. Pristao je. Igrali smo se zajedno u sobi i
skakali po njoj. Zeko mi je u jednom trenutku rekao: „Moram ići! Sada će doći tvoj tata i pitat
će te što si radio.“ I zeko odjednom ode. Doviknuo sam mu samo: „Laku noć!“
Baš me zanima hoće li se opet pojaviti?

Sandro Dolovski, 4. razred, PŠ Miljevci

Izabela Štimac, 3. r.

Josip Gabelić, 2. r.

Ivona Kojić, 4. r.

SVATOVSKI OBIČAJI DUBROVAČKOG KRAJA

Stari svatovski običaji razlikuju se u raznim dijelovima
Hrvatske. U mom nizinskom kraju i u Dalmaciji, gdje se rodila
moja mama, različiti su običaji. Opisat ću vam dalmatinske
svatovske običaje u prošlosti. Svatovi su se uvijek okupljali
kod mladoženje, mladog čovjeka koji se ženio. Po mladu –
nevjestu odlazili su obučeni u narodnu nošnju. Nisu se vozili
automobilima, nego kolima s konjskom zapregom, okićenima
na svatovski način. Kod mlade su dočekani svatovskom
pjesmom – zdravicom. Pila se rakija loza, jele su se smokve,
torta i kolači. Onda se išlo u crkvu na vjenčanje. Poslije tog
čina vraćalo se mladoženjinoj kući pa se uz večeru i prigodno
seosko veselje slavilo sve do ranojutarnjih sati.
Opisani običaji su tradicija dubrovačkog kraja, a ovu su mi
priču ispričale mama i baka.

Sandro Dolovski, 4. razred, PŠ Miljevci

ŽIVOT JEDNOG SMRDLJIVOG MARTINA

Dobar dan! Mene sigurno znate. Ja sam martin. Zovu
me i smrdljivi; smrdljivi martin. Najčešće se prikrivam jer kada
me ljudi vide odmah bježe, uplaše se i bacaju me kroz prozor.
Moj život nije nimalo lak. Vidite, ja imam neugodan
obrambeni mehanizam. On se aktivira kada se uplašim.
Ispuštam plinove koji se, hmm... malo „osjete“. U početku je
i meni to smetalo, ali se buba s vremenom navikne. Vjerujem
da bi se i ljudi naviknuli, no oni to jednostavno ne žele. Stalno
me tjeraju van. Kada poletim, tek se onda uplaše. Misle da ću
sletjeti na njih. Nekad se zabunim pa to i učinim.
Mi martini nemamo stalno boravište, selimo se stalno u
obiteljima. Kod nas je teško razaznati jesmo li muškog ili
ženskog spola, ali mi to uspijevamo.
Nažalost, moju su družicu nedavno okrutno ubili u jednoj
školi. Išao sam se oprostiti od nje i očito došao u vrlo
nezgodan trenutak jer sam uskoro i sam završio „razlijepljen“
po podu. Tako je završio moj život. Tako uglavnom i završava
život jednog smrdljivog martina.

Robert Orlić, 6. razred

PSEĆE REPANJE

Ja se zovem Fleka.
Pijem puno mlijeka.
Kada mi je hladno,
topla mi je deka.
Kada kiša pada,
ja u kući pjevam,
onda malo stanem
pa opet zijevam.

Je li da spavam,
il' da gledam crtić?
Il' da uzmem torbu
i odem u vrtić?
Da se igram s Lunom,
ona me tam' čeka?
Mi smo mali peseki:
Lunica i Fleka.

Ime joj je Luna,
ima puno kuna,
kuću na dva kata,
vrata joj od zlata.
Emica i Lejla –
igram se i s njima,
a kako ide dalje,
to me ne zanima.

Znam repati,
prvi sam u tome.
Iza mene stoji
moj prijatelj Zvone.

Ivona Kojić, 4. razred

Alen Smiljanić, 1. r.

Renato Lukaček, 3. r.

Iris Penov, 5. r.

Kristina Matijević, 3. r.

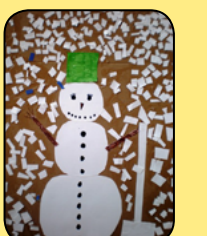
Gabriel Kolembus, 1. r.

Irena Marušić, 7. r.

Anja Stjepanović, 8. r.

Sandro Dolovski, 4. r.

ZEMLJO DRAGA

*Zemljo naša draga,
neka te svi zagrlje sada.
Potok mirno žubori,
ptica od radosti i progovori.*

*Šume neka budu eko-eko,
kao mali, slatki zeko.
Okoliš će nam biti čist,
kada pokupimo smeće i list.*

*O, Zemljo draga, mila,
zauvijek nam sretna bila!*

*Elena Koleno,
4. razred, PŠ Miljevci*

Moja me majka uvijek pazi i mazi. Kada sam bolesna, brine se za mene, a kada sam tužna, uvijek me razveseli. Svaki dan sprema me u školu i nestrpljivo čeka da se vratim kući. Sretna sam kada joj pokažem svoje petice. Tada je jako sretna; svu me izljubi i čvrsto me zagrlji. Kada uvečer idem spavati, ona me izljubi i zaželi miran san. Volim svoju majku jer ona je moja sreća.

Izabela Štimac, 3. razred

DA SAM JA UČITELJICA

Kada bih bila učiteljica, učila bih djecu dovoljno za njihov uzrast. Svi bi učili i bili odgovorni. Nitko ne bi dobivao jedinice. Ja bih redovito dolazila na nastavu, a nakon zvona svi bi sjeli i pozdravili me: „Dobar dan!“ Moji bi učenici znali kada je vrijeme za igru, a kada za rad i učenje. Na kraju svakoga dana dobivali bi čevape u lepinji.

Marija Grdić, 4. razred

SVI KAO JEDAN

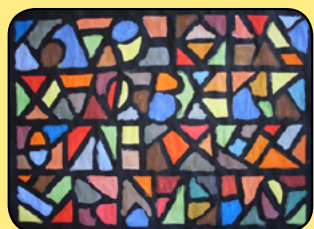
Dan je sjećanja na Vukovar – grad koji je pretrpio ogromne muke i boli, koji je razoren i uništen. Vukovar je mjesto posebnog pijeteta u kojemu su ljudi mučeni, silovani i ubijani. Mnogi Vukovarci još i danas tragaju za svojim bližnjima koji su nestali za vrijeme rata. Moji roditelji već nekoliko godina hodočaste u Vukovar. Ove godine i ja sam im se pridružio. U nedjelju 17.11. krenuli smo pješice iz Osijeka točno u ponoć. Put do Vukovara bio je naporan. Puhao je snažan vjetar i pritiskala nas je duga, mračna noć otežavajući nam svaki korak ka cilju. Bez obzira na to, bili smo zadovoljni i veseli. Pjevali smo domoljubne pjesme i jedni od drugih skrivali bol nogu i pravili se da nam nije teško. Pred zoru ugledali smo tablu VUKOVAR. Sve nas je obuzela radost. Niz obraze obasjane ranojutarnjim suncem krenule su suze radosnice. Bio sam ispunjen ponosom što sam svojom malom žrtvom pridonio sjećanju na veliki čin i žrtvu koju su za sve nas pretrpjeli Vukovarci. Bez obzira što sam se rodio nakon rata, odlučio sam se na ovaj put kako bih odao počast braniteljima, ali i svima koji su trpjeli i stvorili našu Hrvatsku. Posebno sam bio sretnan kada sam vidio radost u očima svog tate koji je sudjelovao u ratu i kojem je u ove dane posebno teško. Na putu do groblja hodali smo s tisućama ljudi. Svi smo bili kao jedan: ponosni, dostojanstveni i puni poštovanja i ljubavi za žrtvu Vukovara.

Fran Fuljek, 6. razred

USKRS U MOJOJ OBITELJI

Proljeće se probudilo. Uskrs je tu! Brat, mama, teta i ja uvijek se počnemo pripremati tjedan dana prije za taj veliki blagdan. Tata, brat i ja kosimo travu, a kada sve pokosimo, pokupimo travu. Zatim mama i ja peremo prozore i čistimo kuću. Poslije s bakom i djedom brat i ja bojamo jaja i ukrašavamo ih. Na Uskrs idemo na misu u Novu Bukovicu. Poslije mise ručamo s upaljenom svijećom. Nakon Uskrsa još se danima kvrcamo jajima, osobito brat i ja, a rezultat obično bude izjednačen.

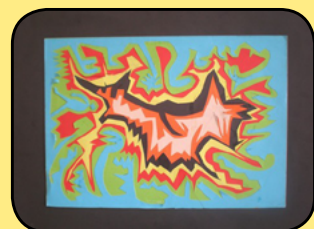
Filip Nikić, 3. razred, PŠ Miljevci

Ivan Kolembus, 5.r.

Ana Škrnički, 6.r.

Josip Žalik, 8.r.

Zlatko Erdec, 5.r., Natječaj 100 godina Crvenog križa Slatina

Iris Penov, 5.r., Natječaj 100 godina Crvenog križa Slatina

Martina Knapić, 3.r.

Ivana Martinović, 4.r., Natječaj Moja najvjernija prijateljica - knjiga

Ivana Habuš, 2. r.

PROLJETNA POŠTA

Dok su se u šumi igrali medvjed, vjeverica, jež i ptica, u susret im je dolazio poštar Zeko. Zeko im je uručio pozivnicu za proslavu koju im je poslala Vila Proljeće. Svi su sretni otišli kući i počeli se spremati. Jež je morao naoštriti svoje bodlje. Vjeverica je češljala rep kako bi izgledala zanosno. Ptica je isprobavala glas da bi mogla pjevati najljepše dosad. Medvjed je obukao svečano odijelo kako bi izgledao ozbiljno jer je najveći u društvu. Kada su došli na proslavu, Vila Proljeće počela ih je hvaliti kako su lijepi. Jeli su i pili, šalili se i lovili. Kada su se umorili, svi su sretni otišli kući. Proljetnu proslavu još su dugo spominjali.

Dorothea Dolovski, 3. razred, PŠ Miljevci

MOJA MAJKA

*Moja je majka dobra u duši.
Moja majka me voli najviše na svijetu.
Jako je lijepa, pametna i dobra.
Ima crnu kovčavu kosu i zeleno-žute oči.
Uvijek zajedno radimo ukrase.
Ona ima puno dobrih strana.*

Mateja Podolski, 2. razred

MOJA DOMOVINA

*Moja je domovina pčelin let.
Moja je domovina veliki cvijet.
Moja je domovina rodna njiva.
Moja je domovina livada što sniva.
Moja je domovina potok u gori.
Moja je domovina nešto što se voli!*

Damjan Stjepanović, 4. razred

PROLJETNA BAJKA U MOM ZAVIČAJU

Kada proljeće stigne u moj zavičaj, sve se mijenja. Trava se zeleni. Sunce pleše po nebu, a vjetrovi puše po malim novim listićima na granama. I u voćnjacima sve se bijeli kao jedan plašt pun cvjetića. Svakog se proljeća ispod stare jabuke pojave narcisi koje je moj tata posadio kao mali. Ptice me bude ujutro kao da mi žele nešto reći. Rode pripremaju gnijezda za svoje male, a lastavice su se vratile u bakin štagalj. Sve je tako veselo i lijepo. Dječji glas čuje se s igrališta dugo u noć. Svi, baš svi su sretni! I ljudi i priroda očekivali su proljeće koje nam je napokon došlo!

Dorothea Dolovski, 3. razred, PŠ Miljevci

TIŠINE NEBA

*U tišinama neba
srca hrabra
vječno počivaju.*

*U tišinama neba,
u svetom svjetlu
zauvijek snivaju.*

*U nebeskoj uvali
Bog čuva
junake naše.*

*One koji život dadoše
i mladu Hrvatsku
sačuvaše.*

*Vječni život nek ih prati.
U tišinama neba
pjevaju Hrvati!*

Irena Marušić, 7. razred

MOJA SOBA

*Moja je soba katastrofa prava!
Kad u nju uđeš zaboli te glava.*

*Na zidu su posteri svakakvih boja –
tako izgleda soba moja.*

*Kad mama uzme stvar u svoje ruke,
onda meni nema veće muke.*

*Opet počinje priča ista:
mama voli kada soba blista!*

*Da da je to nemoguće, znamo svi.
Recite mami, molim vas, i vi!*

Martina Knapić, 3. razred

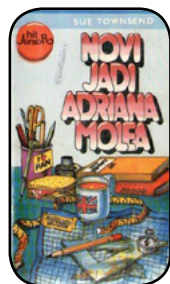
Biseri iz školskih klupa

Za što nam služe trepavice?
Da nas zaštite od kiše.
 Vrste narječja u hrvatskom jeziku?
Kajkavsko, štokavsko i čakavsko.
 Nabroji regije u Hrvatskoj.
Nizinska, brdarska i morska.
 Kako se zove kad netko ima lošu frizuru?
Antifriz.
 Od koje biljke su indikatorski papiri u kemiji?
Od kaučukovca!
 Mlado od kokoši zove se...?
Potrčko!
 Cvijet može imati...
... 2 ili više spolova!
 Ako je bedrena kost natkoljenica, što je ramena kost?
Potkoljenica! / Naramenica!
 Koje su biljke uljarice?
Suncokret, soja i šećerna repa.
 Gibanja mora su...
Izvor, riječno korijenje i ušće.
 U otkrivanju Afrike južno od Sahare sudjelovali su hrvatski istraživači, a to su braća Grimm i Dragutin Tadijanović.
 Najveće religije na svijetu su...
Kršćanstvo, islam, humanizam i budizam.
 Nafta se morskim putem prevozi velikim brodovima koji se zovu **podmornice**, a doprema se cjevovodima koji se zovu **vodoinstalateri**.
 Službeni jezici u Indiji su...
Indijski i latinski.
 Vrste stiha? **Vezani i razvezani!**

Preporučujemo!

Sue Townsend: „Novi jadi Adriana Molea“

Knjiga mi se svidjela jer je iskrena i nevjerovatno je koliko se Sue uživjela u ulogu dječaka. Sviđa mi se lik Adriana i smatram da ga je Sue vrlo dobro opisala i okarakterizirala. Adrian se susreće s uobičajenim problemima jednog tinejdžera i većinom ih uspješno rješava. Šaljiva je Adrianova naivnost i ljubav prema Pandori. Adrian u svom

Rastaje se generacija!

Sretno, naši osmaši!

dnevniku koristi „komplicirane“ riječi. Njegova intelektualnost i ljubav prema knjigama pravo su osvježanje jer većina adolescenata ne razmišlja na takav način. Sada je stariji i zreliji pa se susreće s pomalo drukčijim i većim poteškoćama nego u prvom dijelu serije dnevnika A. Molea. Zanimljiv je i pomalo „uvrnut“ odnos među njegovim roditeljima. Knjigu bih preporučila svakome tko voli čitati šaljive dnevnike. Po mom mišljenju vrlo je suvremena, iako je pisana 1984. godine.

Irena Marušić, 7. razred

Miro Gavran: „Sretni dani“

Ova mi se knjiga u potpunosti svidjela zato što govori o najvećem problemu djece danas – razvodu roditelja (uz alkoholizam i pušenje). U knjizi se govori o očajničkom pokušaju dječaka da dobije obitelj kakvu zaslužuje, cijelu i normalnu. Najviše mi se svidio dio u kojem dječaci dolaze na ideju da spoje svoje obitelji, pa u tome i uspiju. Mislim da ova priča nijednog svog čitatelja neće ostaviti ravnodušnim. Pripovijeda se o dvojici dječaka koji nemaju po jednog roditelja. Prvi dječak nema oca, a drugi majku. Oba roditelja pokušavaju nadoknaditi drugog roditelja svom djetetu, ali to jednostavno ne mogu, pa dječaci

preuzimaju stvar u svoje ruke. Sprijateljili su se i dolazili k svakom od roditelja s određenim ciljem. K dječaku koji ima oca išli su gledati sport, a kada su ogladnjeli, odlazili su k dječaku s majkom. Pokušali su namjestiti roditeljima da se zaljube jedno u drugo, što se nakon nekoliko izlazaka i dogodilo.

Ovim nas djelom pisac uči da je najvažnija stvar na svijetu prijateljstvo jer kad čovjek stekne dobrog prijatelja, život mu postane lakši i ljepši.

Marijan Škrnički, 6. razred

Po čemu će pamtili osnovnu školu...

Po dobrim izletima. (Mario Peričić)
 Po preskakanju kozlića. (Mirela Marčinković)
 Po učitelju Marinku i njegovom pokazivaču za karte. (Andrea Dolovski)
 Po Ivanovim provalama i zezancijama pod likovnim. (Tereza Takač)
 Po glupostima koje sam napravio. (Domagoj Milošević)
 Po cijelom nasadu uzgojenog i presađenog cvijeća. (Ivan Nikšić)
 Po dvije godine sedmoga razreda. (Adrijan Bistrovic)
 Po brojnim danima kada sam tanjurao dok su moji prijatelji pisali test u školi. (Mateo Bilavčić)
 Po automobilu učiteljice Vere. (Matej Kapetanović)

A najučenica je:

Tatjana Đuričić

Razredna prognoza:

PETI RAZRED:
PONEDJELJAK, 2. 6. 2014.
 Danas je tvoj dan. Javi se za odgovaranje hrvatskog jezika.
UTORAK, 3. 6. 2014.
 Zvijezde kažu: sakrij se ispod klupe dok geografija ne prođe!
SRIJEDA, 4. 6. 2014.
 Sredina je tjedna. Iako ti je dosta učenja, moraš! Nemoj dopustiti da te učiteljica tehničke kulture iznenadi.
ČETVRTAK, 5. 6. 2014.
 Učitelju iz povijesti putem je pukla guma na automobilu. Mrzovoljan je i pitat će cijeli sat. Budi spreman!
PETAK, 6. 6. 2014.
 Iako se vikend bliži, ne dopusti da te to

A P A P R I A K LJ
 L U C R Č I V S E
 O L I O N A A K NJ
 K E N J I G T U Z
 Š K R E A B S O R
 A T O K V I A B R
 I I B T G U N N S
 P R Z Z L A T O A
 I A A K J A B S T

lektira
 nastava
 projekt
 škola
 zbornica
 bajka
 sat
 zlato
 nos
 pi

**PRONADI ZADANE POJMOVE U OSMOSMJERCI.
 RJEŠENJE JE NAZIV OVOGODIŠNJEG ŠKOLSKOG PROJEKTA.**

omete u ispunjavanju svojih školskih obveza.
ŠESTI RAZRED:
PONEDJELJAK, 2. 6. 2014.
 Pazi da te netko ne zakuca u zid. Puna ti je glava linearnih jednadžbi – sve će pobjeći!
UTORAK, 3. 6. 2014.
 4 najteža predmeta u istom danu? Ili mami odglumi da te boli trbuh, ili NAUČI!
SRIJEDA, 4. 6. 2014.
 Danas imaš lakše predmete; ako ti nakon lektire ostane vremena, možda se podsjetiš kako izgleda računalo.
ČETVRTAK, 5. 6. 2014.
 Imao si 6 dana za učenje prirode. Nemoj se iznenaditi ako te učiteljica otvori.
PETAK, 6. 6. 2014.
 Učiteljice su se srušili Windowsi – moguća brza usmena provjera znanja iz informatike.
UTORAK, 3. 6. 2014.
 Učiteljici je pokus uspio – dobar dan za odgovaranje kemije.
SRIJEDA, 4. 6. 2014.
 Zvijezde su naklonjene tvom znanju fizike. Neka sila trenja bude s tobom!
ČETVRTAK, 5. 6. 2014.
 Učiteljica se danas dobro naspavala. Budi aktivan na satu hrvatskog, možda ti se posreći s dobrom ocjenom.
PETAK, 6. 6. 2014.
 Vjerovao ili ne, sat tjelesnog ne provodi se na klupi ogovarajući i pišući statuse na fejsu. Smiješ se i pokrenuti!

SEDMI RAZRED:
PONEDJELJAK, 2. 6. 2014.
 Učitelju su se srušili Windowsi – moguća brza usmena provjera znanja iz informatike.
UTORAK, 3. 6. 2014.
 Učiteljici je pokus uspio – dobar dan za odgovaranje kemije.
SRIJEDA, 4. 6. 2014.
 Zvijezde su naklonjene tvom znanju fizike. Neka sila trenja bude s tobom!
ČETVRTAK, 5. 6. 2014.
 Učiteljica se danas dobro naspavala. Budi aktivan na satu hrvatskog, možda ti se posreći s dobrom ocjenom.
PETAK, 6. 6. 2014.
 Vjerovao ili ne, sat tjelesnog ne provodi se na klupi ogovarajući i pišući statuse na fejsu. Smiješ se i pokrenuti!

OSMI RAZRED:
PONEDJELJAK, 2. 6. 2014.
 Početak je još jednog školskog tjedna. Nemoj sve sate pretresati što si radio za vikend.
UTORAK, 3. 6. 2014.
 Vjerojatnost da dobiješ peticu iz kemije i

jackpot na lotu gotovo je jednaka.
SRIJEDA, 4. 6. 2014.
 Ne, ljetno nije još stiglo i vi ne idete na more! Još uvijek ste na satu glazbenog i vježbate pjevanje. Vježbom do savršenstva!
ČETVRTAK, 5. 6. 2014.
 Iako učiteljica često zaboravi datum najavljenog testa, danas vam ta laž neće proći.
PETAK, 6. 6. 2014.
 Pazi na ponašanje na satu tjelesnog, da ne dobiješ sklekove za kaznu.

LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJI:

MOJA PRVA KNJIGA: Tatjana Đuričić, 8. r.
SFERA: Domagoj Milošević, Tatjana Đuričić (8. r.)
I DOK JE SRCA BIT ČE KROACIJE: Irena Marušić, Melani Bubanović (7. r.), Andrea Dolovski, Tatjana Đuričić (8. r.)
LIKOVNI NATJEČAJ CRVENOG KRIŽA: Tomy Znika, Ivona Kojić, David Dujak, Marija Grdić, Patricija Križetić (4. r.), Lucija Podolski, Iris Penov, Mladen Banović, Zlatko Erdec (5. r.), Barbara Stjepanović (7. r.)
MOJA NAJVJERNIJA PRIJATELJICA-KNJIGA: Elena Koleno (4. r.), Tatjana Đuričić (8. r.), literarni radovi; Mia Orlić (2. r.), Ivana Martinović (4. r.), učenici 1.-4. r. matične i područne škole, likovni radovi
GORANOVO PROLJEĆE 2014.: Elena Koleno (4. r.)
PAZI, SNIMA SE! učenici 6. razreda

ŽUPANIJSKA NATJECANJA:

HRVATSKI JEZIK: Tatjana Đuričić, Anja Stjepanović, Tereza Takač (8. r.)
TEHNIČKA KULTURA: Josip Žalik (8. r.)
SIGURNO U PROMETU: Robert Majdandžić (7. r.), Mladen Banović, Iris Penov, Marta Juršik, Domagoj Poje (5. r.)
LIDRANO: Marijan Škrnički (6. r.), literarni rad
LIK 2014.: Ana Škrnički, Marijan Škrnički, Fran Fuljek, Sara Križetić (6. r.), Ivan Nikšić, Anja Stjepanović, Tatjana Đuričić, Adrijan Bistrovic, Josip Žalik, Mirela Marčinković (8. r.)
VJERONAUK: Lucija Podolski, Marta Juršik, Mladen Banović, Tomislav Kurtić (5. r.)
CRVENI KRIŽ (natjecanje u podmlatku): Anja Stjepanović, Tatjana Đuričić, Tereza Takač, Lorena Hidek (8. r.), Irena Marušić (7. r.)
SLOVENČINA MOJA: Danijel Zebec (8. r.), Lea Dorčak (6. r.)
ŠSD – stolni tenis: Marin Vukomanović, Domagoj Milošević, Mateo Bilavčić (8. r.)

NOVI VELEČASNI NAŠE ŽUPE

U kolovozu prošle godine naša župa dobila je novog župnika, vlč. Marija Matijevića. Pohitali smo izraziti mu dobrodošlicu te porazgovarati s njim o njegovu životu i pozivu.

Velečasni Mario ima 29 godina, a rođen je u Novoj Gradišci. Nije mu bilo dosadno u djetinjstvu jer je odrastao s dvije sestre. Zanimalo nas je kako je odlučio postati svećenikom, a on nam je priznao da se dvoumio oko svoje odluke kao i svaka druga mlada osoba koja mora odlučiti kojim će putem krenuti kada se nađe na životnom raskrižju. No, ipak je odlučio poslušati Božji poziv jer je želio i dalje učiti o Njemu, ali i poučavati druge. Tako je, nakon obveznog školovanja i fakulteta, postao svećenikom s 25 godina. Često zaboravljamo da su i svećenici samo ljudi, pa pomislimo da su drukčiji od nas, no i naš je župnik bio zaljubljen (kao i mi sada), ima hobije – voli igrati nogomet, pjevati i čitati, a uz to je i veliki navijač splitskoga Hajduka. Od pjevača najviše voli slušati Marka Perkovića Thompsona, a kad bi morao izdvojiti najdražu pjesmu, bila bi to „Krist na žalu“. Vrlo je zadovoljan svojim poslom jer voli biti pastir i čuvati svoje vjernike upozoravajući ih na svetim misama zašto smo na ovom svijetu i kako trebamo živjeti s Bogom.

Za kraj župnik Mario poručuje svim učenicima naše škole da i dalje ostanu dobri i pametni te da nam dragi Bog svima pomogne da živimo u ljubavi i miru.

Marta Juršik i Veronika Brzica, 5. razred

Molitve Djevici Mariji

*Draga Djevice Marijo,
molim te da nitko
ne bude sam.
Molim te i da nitko
ne bude žedan,
gladan i bolestan. Amen.*

Silvija Šterl, 7. razred

Ana Takač, 4. r.

*Draga Djevice Marijo,
daj svim ljudima na Zemlji
da budu sretni, puni ljubavi
i Božje topline. Amen.*

Melani Bubanović, 7. razred

*Djevice Marijo,
blagoslovi ovu školsku godinu
i svima podari lijepe ocjene.
Hvala ti za sve sretno trenutke do
sada,
a ostale učini još ljepšima.
Sačuvaj sve obitelji ovoga svijeta
i našu domovinu. Amen.*

Irena Marušić, 7. razred

Sandra Četa, 3. r.

Filip Nikić, 3. r.

Molitva pred jaslicama

*Isuse mali,
rodio si se u štatici,
na slamici.
Zvijezda repatica
svima je pokazala
put do štalice.
Pokaži i ti nama
put dobrote i ljubavi
i daj da se ovaj Božić
dogodi u svakom srcu,
malenom i velikom.*

Dorotea Dolovski, 3. razred, PŠ Miljevci

Advent

*Advent je razdoblje
četiri nedjelje prije.
Svijeće gore,
a Božić se krije.*

*Iščekivanje veselo
u nama se budi.
Jer Božić je vrijeme
dobrih ljudi.*

*I kad advent prođe,
a božićno slavlje prestane,
mir i blagostanje
u srcima nam ostane.*

Elena Koleno, 4. razred, PŠ Miljevci

Plitvička jezera - prizor koji oduzima dah

Plitvička jezera najstariji je i najposjećeniji nacionalni park Republike Hrvatske. Možda baš iz tog razloga i učenici 5.-8. razreda odlučili su ga ove godine posjetiti i uvjeriti se u njegovu neodoljivost. 23. svibnja 2014. krenuli smo rano ujutro. Jedva smo čekali vidjeti taj predivan biser koji je UNESCO uvrstio u svjetsku prirodnu baštinu 1979. godine.

Put je bio naporan i dug, a vozila su nas dva autobusa agencije Astralis. Zbog dužine puta nekoliko smo puta morali stajati kako bismo se odmorili od vožnje, protegnuli i usput nešto ubacili u želudac. Trebalo je dosta snage za obilazak Plitvica. Vožnja je trajala nekoliko sati, uz odličnu atmosferu i glazbu. Cijeli se autobus orio od naše

pjesme, a putem nam je vodič objašnjavao i povijest grada Karlovca te njegov geografski smještaj.

Došavši do Plitvičkih jezera, krenuli smo u obilazak. Panorama nam je oduzimala dah, bili smo pod potpunim dojmom. Vlacićem smo došli do staze koja je vodila do Proščanskog jezera, drugog po veličini i dubini, odmah nakon jezera Kozjak. Vidjeli smo mnoge slapove i jezera, ali najviše nam se svidio slap visok 28 metara zvan Veliki Prštavac koji nas je i poprskao, pa

pretpostavljamo da mu otud potječe i ime. Iako umorni i poprilično gladni, šetali smo oko četiri sata, a onda se brodićem odvezli

jezerom Kozjak do kraja našeg obilaska Plitvičkih jezera. Osim predivnog krajolika netaknute prirode, vidjeli smo i brojne životinje čije je ovo stanište, upoznali nekoliko turista iz cijeloga svijeta koji su također izabrali Plitvice kao odredište svoga odmora. Nakon obilaska morali smo se i fotografirati, kako bismo sa sobom, osim suvenira, ponijeli i uspomene na ovo neodoljivo mjesto. Iscrpljeni i gladni uputili smo se u restoran u mjestu Rastoke na ručak, a putem smo imali priliku vidjeti predivan krajolik, rijeke i slapove.

Nakon ručka, odnosno večere (jer je već bilo 19 sati), kupili smo još nekoliko suvenira, a zatim nastavili put kući. Na povratku smo stali kod muzeja u Turnju – simbolu napada na Karlovac u Domovinskom ratu, gdje smo razgledali izložke zbirke naoružanja. Ovaj je muzej na otvorenom posebno oduševio dečke koji, naravno, obožavaju tenkove.

Nastavili smo put kući. Iako umorni i iscrpljeni, odlično smo se zabavljali i pjevali cijelim putem. Agencija je organizirala i kviz da provjerimo tko je najviše zapamtio o današnjem putovanju. Kući smo se vratili u kasnim večernjim satima puni dojmova, fotografija i radosti jer smo mogli vidjeti ljepote Plitvičkih jezera. Teško da će odredište sljedeće godine nadmašiti ovogodišnje putovanje, ali... tko zna!

Tatjana Đuričić, 8. razred

Turistički biser županije

Učenici nižih razreda povodom početka proljeća upriličili su izlet u Orahovicu, turistički biser naše županije. S prvim zrakama proljetnoga sunca, grad Orahovica privlači brojne turiste iz okolnih županija, ali je u petak, 21. ožujka bio podjednako atraktivan i našim mališanima, koji inače Orahovicu posjećuju češće u ljetnim mjesecima, u sezoni kupanja na

orahovačkom jezeru. Skupina od 60-ak učenika predvođena njihovim učiteljicama

obišla je značajnije znamenitosti „male Švicarske“, kako Orahovicu, zbog njezinih prirodnih ljepota, od davnina nazivaju.

Razgledanje grada počeli smo posjetom Gradskom muzeju koji čuva bogatu povijesnu zbirku i svjedoči o dugoj i znamenitoj prošlosti grada. Zatim smo, uz pomoć vodiča, Orahovčanina Vladimira Grgurića, u poučnoj šetnji obišli Kuriju plemenitih Mihalovića, staru vodenicu u gradskom parku, šetalište uz rijeku Vučicu, Sjenicu kneginje Ružice, Crkvu Našašća sv. Križa i spomenik palim braniteljima u Domovinskom ratu, izgrađenom u samom središtu grada.

S osobitim zanimanjem učenici su poslušali priču o orahovačkim blizancima, kojih u gradu ima 200 (dakle, 100 parova). Orahovica je ponosna na svoje blizance i ističe ih kao svoju izuzetnu osobitost, a prije par godina izgrađena je u njihovu čast i cvjetna piramida, i to u neposrednoj blizini stare lokomotive, jedinstvene u svijetu, posjetom koje su naši učenici završili svoju šetnju Orahovicom.

Potom smo se uspeli do zidina starog povijesnog zdanja, utvrde Ružica-grada, gdje smo, osim u lijepom proljetnom danu, mogli uživati i u duhu prošlosti te pričama i legendama koje su povezane s postankom imena grada Orahovice. Izlet u Orahovicu bio je izvrsna prilika za učenje na neposredan način, ali i za zajedničko druženje u prirodi pa nam svima ostaje u lijepom sjećanju.

Jasminka Stošić, učiteljica RN, PŠ Miljevci

Likovna radionica 4. razreda

Grupni rad

Anamarija Bilavčić, Ivona Kojić, Patricija Križetić i Ana Takač

Marija Grdić

Grupni rad učenika 4. razreda

Grupni rad

Grupni rad

Ivona Kojić

Grupni rad